

**НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ УКРАЇНИ
«КИЇВСЬКИЙ ПОЛІТЕХНІЧНИЙ ІНСТИТУТ ІМЕНІ ІГОРЯ
СІКОРСЬКОГО»**

Навчально-науковий інститут атомної та теплової енергетики
Кафедра інженерії програмного забезпечення в енергетиці

ДО ЗАХИСТУ ДОПУЩЕНО

В.о. завідувача кафедри
Олександр КОВАЛЬ

«___» _____ 2026 р.

Дипломна робота

**на здобуття ступеня бакалавра
за освітньо-професійною програмою «Інженерія програмного забезпечення
інтелектуальних кібер-фізичних систем в енергетиці»
спеціальності 121 Інженерія програмного забезпечення
на тему: « Програмні інструменти для візуалізації топологічних структур у
віртуальних середовищах »**

Виконав:

студент IV курсу, групи ТВ-21

Савич Марія Андріївна

(прізвище, ім'я, по батькові)

_____ (підпис)

Керівник:

Ст.викладач, д.ф., Бандурка Олена Іванівна

(посада, науковий ступінь, вчене звання, прізвище та ініціали)

_____ (підпис)

Рецензент:

К.т.н., доцент Фіногенов О.Д.

(посада, науковий ступінь, вчене звання, прізвище та ініціали)

_____ (підпис)

Засвідчую, що у цій дипломній роботі
немає запозичень із праць інших авторів
без відповідних посилань.

Студент _____
(підпис)

Київ – 2026

**Національний технічний університет України
«Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського»**

Навчально-науковий інститут атомної та теплової енергетики
Кафедра інженерії програмного забезпечення в енергетиці
Рівень вищої освіти перший (бакалаврський)
Спеціальність 121 Інженерія програмного забезпечення
Освітньо-професійна програма «Інженерія програмного
забезпечення інтелектуальних кібер-фізичних систем в
енергетиці»

ЗАТВЕРДЖУЮ

В.о. завідувача кафедри
Олександр КОВАЛЬ

«_»_____2026р.

ЗАВДАННЯ

на дипломну роботу студенту

Савич Марії Андріївні

(прізвище, ім'я, по батькові)

1. Тема роботи: Програмні інструменти для візуалізації топологічних структур у віртуальних середовищах_____

керівник роботи Бандурка Олена Іванівна д.ф., ст.викладач_____

(прізвище, ім'я, по батькові, науковий ступінь, вчене звання)

затверджені наказом по університету від «28» травня 2026 р. №1992-с

2. _____ Строк подання
студентом роботи «10» червня 2026 р.

3. Вихідні дані до роботи: мова програмування Python, мова програмування
JavaScript, середовище розробки PyCharm

4. Зміст (дипломної роботи) пояснювальної записки (перелік завдань, які потрібно розробити): Проектування алгоритму роботи програми. Розробка
основної логіки та інтерфейсу програми. Тестування та налагодження
програмної системи. Випробування системи на кафедрі.

5. Перелік ілюстративного матеріалу: блок-схема евристичного алгоритму, діаграма класів онтологічної моделі бази знань, діаграма послідовності процесу валідації та реєстрації на дисципліну_____

6. Дата видачі завдання «31» жовтня 2025 р.

КАЛЕНДАРНИЙ ПЛАН

№ з/п	виконання дипломної роботи	роки виконання етапів роботи	Примітка
1	Отримання завдання	31.10.2025	Виконано
2	Дослідження предметної області	01.11.2025 – 31.11.2025	Виконано
3	Дослідження існуючих рішень	01.12.2025 – 31.12.2025	Виконано
4	Постановка вимог до проєктування системи	01.01.2026 – 31.01.2026	Виконано
5	Розробка програмного продукту	01.02.2026 – 03.05.2026	Виконано
6	Тестування	04.05.2026 – 10.05.2026	Виконано
7	Захист програмного продукту	11.05.2026 – 15.05.2026	Виконано
8	Оформлення дипломної роботи	18.05.2026 – 31.05.2026	Виконано
9	Передзахист	01.06.2026 – 05.06.2026	Виконано
10	Захист	15.06.2026 – 19.06.2026	Виконано

Студент

_____ Марія САВИЧ
(підпис) (ім'я, ПРІЗВИЩЕ)

Керівник роботи

_____ Олена БАНДУРКА
(підпис) (ім'я, ПРІЗВИЩЕ)

РЕФЕРАТ

Структура та обсяг дипломної роботи. Робота містить 55 сторінок, 13 рисунків, 2 додатки та 17 посилань.

Метою дипломної роботи є розробка програмного комплексу, що забезпечує ефективну інтерактивну візуалізацію топологічних структур у VR-середовищі з підтримкою динамічного LOD, площин відсікання та просторового raycasting.

Практичне значення одержаних результатів Розроблений програмний комплекс має практичну цінність у таких сферах застосування. В інженерному аналізі він дозволяє інженерам-конструкторам інтерактивно досліджувати результати МСЕ-розрахунків у VR-середовищі, що значно прискорює процес виявлення концентраторів напружень та слабких місць конструкції. У матеріалознавстві система забезпечує тривимірну візуалізацію мікроструктури пористих матеріалів, отриманих методами комп'ютерної томографії. В освіті інтерактивна VR-візуалізація топологічних структур може бути використана для наочного пояснення концепцій топологічної оптимізації та теорії графів студентам технічних спеціальностей

Ключові слова: семантичний веб, онтологія, RDF, SPARQL, евристичний алгоритм, генерація розкладу, індивідуальний навчальний план, імітаційне моделювання, ERP-система, python

ABSTRACT

Structure and volume of the thesis. The work contains 55 pages, 13 figures, 2 appendices, and 17 references.

The purpose of the thesis is to develop a software system that provides efficient interactive visualization of topological structures in a VR environment with support for dynamic LOD, clipping planes, and spatial raycasting.

Practical significance of the obtained results. The developed software system has practical value in the following fields of application:

- In engineering analysis, it allows design engineers to interactively investigate the results of FEA (Finite Element Analysis) calculations in a VR environment, which significantly accelerates the process of identifying stress concentrators and structural weaknesses.
- In materials science, the system provides three-dimensional visualization of the microstructure of porous materials obtained by computed tomography methods.
- In education, interactive VR visualization of topological structures can be used to clearly explain the concepts of topological optimization and graph theory to students of technical specialties.

Keywords: Semantic Web, ontology, RDF, SPARQL, heuristic algorithm, schedule generation, individual study plan, simulation modeling, ERP system, Python.

ЗМІСТ

ВСТУП	8
1 АКТУАЛЬНІСТЬ ТЕМИ, МЕТА, ЗАВДАННЯ ДОСЛІДЖЕННЯ.....	9
1.1 Актуальність теми дослідження	9
1.2 Мета та завдання дослідження	10
1.3 Об'єкт та предмет дослідження.....	10
2 ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ ТОПОЛОГІЇ	13
2.1 Поняття топологічної структури в контексті комп'ютерної графіки	13
2.2 Методи комп'ютерної візуалізації тривимірних структур	14
2.3 Алгоритм Marching Cubes: теоретичні засади	14
2.4 Рівні деталізації (Level of Detail, LOD)	15
2.5 Площини відсікання та raycasting	16
2.6 Огляд існуючих рішень	17
3 ЗАГАЛЬНА АРХІТЕКТУРА.....	19
3.1 Принципи проектування системи.....	19
3.2 Структура модулів та їх взаємодія	19
3.4 Патерни проектування.....	21
3.5 Технологічний стек.....	22
3.6 Діаграма класів	23
4 МОДУЛЬ ПАРСИНГУ	29
4.1 Загальний опис модуля.....	29
4.2 Модель даних TopologyDataModel.....	29
4.3 Клас CsvTopologyParser.....	30
4.4 Клас JsonTopologyParser.....	31
4.5 Клас TopologyGenerator	32
4.6 Обробка помилок та виняткові ситуації.....	32
4.7 Модуль mesh_builder Загальний опис модуля	33
4.8 Клас Mesh3D.....	33
4.9 Клас MarchingCubesEngine	34
4.10 Клас LODOptimizationManager	34
4.11 Клас MeshBuilder.....	35
4.12 Алгоритм Marching Cubes: детальний аналіз.....	36
4.13 Модуль renderer	40
5 ГОЛОВНИЙ СКРИПТ ТА МЕНЕДЖЕР СЦЕНИ.....	46
5.1 Структура головного скрипта.....	46

5.2	Демонстрація 1: 3D-граф.....	46
5.3	Демонстрація 2: Воксельні зрізи та ізоповерхня	47
5.4	Демонстрація 3: Порівняння LOD.....	47
5.5	Демонстрація 4: Площина відсікання	47
5.6	Демонстрація 5: Raycasting.....	48
5.7	Модульні тести	48
5.8	Відповідність Unity C# реалізації.....	49
6	ТЕСТУВАННЯ ТА ВЕРИФІКАЦІЯ СИСТЕМИ	50
6.1	Методологія тестування	50
6.2	Детальний опис ключових тестів	50
6.3	Покриття коду тестами.....	52
6.4	Інтеграційне тестування	52
6.5	Тестування продуктивності.....	53
6.6	Верифікація математичних властивостей	54
6.7	Результати демонстраційного сценарію.....	54
6.8	Кількісні показники продуктивності.....	55
6.9	Аналіз якості ізоповерхні	56
6.10	Аналіз ефективності LOD	57
6.11	Порівняння з вимогами VR.....	58
	СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ	61

ВСТУП

У сучасному світі тривимірна візуалізація відіграє важливу роль у багатьох галузях науки та техніки. Інженерний аналіз, комп'ютерне моделювання, матеріалознавство, медицина та інші сфери діяльності потребують ефективних засобів представлення складних просторових структур. Особливий інтерес становлять топологічні структури, які характеризуються великою кількістю взаємозв'язків між елементами та складною внутрішньою будовою. Аналіз таких об'єктів за допомогою традиційних двовимірних методів візуалізації часто є недостатньо ефективним, оскільки зовнішні шари можуть приховувати внутрішні елементи структури та ускладнювати сприйняття просторових зв'язків.

Стрімкий розвиток технологій віртуальної реальності відкриває нові можливості для дослідження складних тривимірних об'єктів. Використання VR-середовищ дозволяє користувачу взаємодіяти з моделлю в реальному масштабі, переглядати її з будь-якого ракурсу та досліджувати внутрішню структуру за допомогою спеціалізованих інструментів. Такий підхід забезпечує більш інтуїтивне сприйняття даних та підвищує ефективність аналізу складних топологічних моделей.

Разом із перевагами VR-візуалізації виникає низка технічних викликів. Одним із них є необхідність забезпечення високої продуктивності під час рендерингу моделей, що можуть містити мільйони полігонів. Також важливим завданням є підтримка різних форматів топологічних даних, побудова тривимірної геометрії на основі воксельних структур та реалізація зручних засобів взаємодії користувача з моделлю у віртуальному просторі.

1 АКТУАЛЬНІСТЬ ТЕМИ, МЕТА, ЗАВДАННЯ ДОСЛІДЖЕННЯ

1.1 Актуальність теми дослідження

Сучасна інженерна практика та наукові дослідження все частіше стикаються з необхідністю аналізу складних тривимірних структур, що мають нетривіальну топологію. Топологічні структури зустрічаються в широкому спектрі галузей: від скінченно-елементного аналізу (МСЕ) конструкцій у машинобудуванні та аерокосмічній промисловості до моделювання молекулярних решіток у хімії та біоінформатиці, від аналізу пористих матеріалів у матеріалознавстві до дослідження нейронних мереж у нейронауках.

Традиційні засоби CAD/CAE-систем (ANSYS, Abaqus, SolidWorks) забезпечують потужний функціонал для роботи з такими структурами, однак вони залишаються дорогими, вимагають тривалого навчання та не підтримують інтерактивної взаємодії в реальному часі. Поява технологій розширеної (AR) та віртуальної реальності (VR) відкрила принципово нові можливості для інтуїтивного дослідження тривимірних топологічних об'єктів: користувач може «зайти всередину» структури, виділити окремі її елементи за допомогою природних жестів, отримати миттєвий зворотний зв'язок про фізичні параметри будь-якої точки.

Разом з тим, розробка програмного забезпечення для VR-візуалізації топологічних структур пов'язана з рядом нетривіальних технічних викликів. По-перше, необхідно ефективно перетворювати дискретні воксельні або сіткові дані у згладжені полігональні поверхні, придатні для рендерингу в реальному часі. По-друге, потрібно забезпечити динамічну оптимізацію рівня деталізації (LOD) залежно від поточної позиції камери, щоб підтримувати стабільну частоту кадрів (≥ 72 FPS), критичну для комфортного VR-досвіду. По-третє, система повинна підтримувати інтерактивні запити — площини відсікання та raycasting — для дослідження внутрішньої структури об'єктів.

Саме ці виклики визначають актуальність даної дипломної роботи, в якій розроблено програмний комплекс для візуалізації топологічних структур у віртуальних середовищах на базі рушія Unity та Python-прототипу.

1.2 Мета та завдання дослідження

Метою дипломної роботи є розробка програмного комплексу, що забезпечує ефективну інтерактивну візуалізацію топологічних структур у VR-середовищі з підтримкою динамічного LOD, площин відсікання та просторового raycasting.

Для досягнення поставленої мети необхідно вирішити такі **завдання**: Перше завдання полягає у проведенні аналізу існуючих методів і засобів візуалізації топологічних структур, визначенні їх переваг та недоліків. Друге завдання передбачає розробку уніфікованої моделі даних для представлення топологічних структур різного типу (графи, воксельні матриці, результати топологічної оптимізації). Третє завдання — реалізація алгоритму Marching Cubes для побудови ізоповерхонь з воксельних матриць. Четверте завдання охоплює розробку системи динамічного LOD з трьома рівнями деталізації. П'яте завдання включає реалізацію модулів площини відсікання та raycasting для інтерактивного дослідження структур. Шосте завдання — розробку повного набору модульних тестів (EditMode та PlayMode) для верифікації коректності роботи системи. Сьоме завдання передбачає проведення аналізу продуктивності та формулювання рекомендацій з оптимізації.

1.3 Об'єкт та предмет дослідження

Об'єктом дослідження є процес комп'ютерної візуалізації тривимірних топологічних структур в інтерактивних середовищах реального часу.

Предметом дослідження є методи, алгоритми та програмні засоби для побудови, оптимізації та інтерактивного відображення полігональних представлень

топологічних структур.

У роботі використано такі методи: алгоритм Marching Cubes для побудови ізоповерхонь; методи децимації полігональних сіток для LOD-оптимізації; алгоритми просторового трасування променів (raycasting) для інтерактивних запитів; методи об'єктно-орієнтованого проєктування (патерни «Фасад», «Стратегія», «Спостерігач») для архітектури системи; методи модульного та інтеграційного тестування для верифікації коректності.

Розроблений програмний комплекс має практичну цінність у таких сферах застосування. В інженерному аналізі він дозволяє інженерам-конструкторам інтерактивно досліджувати результати МСЕ-розрахунків у VR-середовищі, що значно прискорює процес виявлення концентраторів напружень та слабких місць конструкції. У матеріалознавстві система забезпечує тривимірну візуалізацію мікроструктури пористих матеріалів, отриманих методами комп'ютерної томографії. В освіті інтерактивна VR-візуалізація топологічних структур може бути використана для наочного пояснення концепцій топологічної оптимізації та теорії графів студентам технічних спеціальностей.

Дипломна робота складається з 5 основних розділів. Перший розділ містить вступ, обґрунтування актуальності та постановку задачі. Другий розділ присвячено теоретичним основам топологічних структур та методів їх комп'ютерної візуалізації. Третій розділ описує загальну архітектуру розробленого програмного комплексу. Четвертий та п'ятий розділи детально описують реалізацію модулів парсингу даних та побудови полігональних сіток відповідно. Шостий розділ містить детальний аналіз алгоритму Marching Cubes. Сьомий розділ описує модуль рендерингу та

інтерактивної візуалізації. Восьмий розділ присвячено головному скрипту та менеджеру сцени. Дев'ятий розділ описує методологію та результати тестування. Десятий розділ містить аналіз продуктивності системи. Одинадцятий розділ формулює напрями оптимізації та подальшого розвитку. Дванадцятий розділ містить загальні висновки по роботі.

2 ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ ТОПОЛОГІЇ

2.1 Поняття топологічної структури в контексті комп'ютерної графіки

Термін «топологічна структура» в контексті даної роботи вживається в широкому інженерному сенсі — як будь-яка тривимірна структура, що характеризується нетривіальними просторовими зв'язками між її елементами. Це поняття охоплює три основні класи об'єктів.

Дискретні графові структури (мережі) — множини вузлів, з'єднаних ребрами, де кожен вузол має координати у тривимірному просторі та набір фізичних атрибутів (напруження, температура, щільність тощо). Прикладами є скінченно-елементні сітки, молекулярні решітки, нейронні мережі.

Воксельні матриці — тривимірні регулярні решітки, де кожна комірка (воксель) зберігає скалярне значення, що характеризує фізичну властивість матеріалу в даній точці простору. Воксельні матриці є природним результатом комп'ютерної томографії (КТ), магнітно-резонансної томографії (МРТ) та чисельного моделювання методом скінченних різниць.

Результати топологічної оптимізації — воксельні матриці, що представляють розподіл щільності матеріалу $[0..1]$ після застосування методів топологічної оптимізації (SIMP, BESO, level-set). Ці дані описують оптимальну форму конструкції, що мінімізує масу при заданих обмеженнях на жорсткість.

2.2 Методи комп'ютерної візуалізації тривимірних структур

Існує кілька принципово різних підходів до комп'ютерної візуалізації тривимірних структур, кожен з яких має свої переваги та обмеження.

Пряме воксельне рендерування (Direct Volume Rendering, DVR) — метод, при якому промені трасуються крізь воксельний об'єм, а кожен воксель вносить свій внесок у колір пікселя відповідно до функції передачі. DVR забезпечує найбільш точне відображення внутрішньої структури об'єкта, але є обчислювально дорогим і погано підходить для рендерингу в реальному часі на VR-гарнітурах.

Поверхнєве рендерування (Surface Rendering) — метод, при якому спочатку будується полігональна сітка ізоповерхні (поверхні рівня), а потім ця сітка рендерується стандартними методами растеризації. Поверхнєве рендерування значно ефективніше DVR і добре підходить для VR-застосунків, але втрачає інформацію про внутрішню структуру об'єкта.

Гібридні методи поєднують переваги обох підходів: зовнішня поверхня рендерується полігонально, а внутрішня структура — об'ємно або через площини відсікання.

У даній роботі використовується підхід поверхневого рендерування з підтримкою площин відсікання, що забезпечує оптимальний баланс між якістю відображення та продуктивністю.

2.3 Алгоритм Marching Cubes: теоретичні засади

Алгоритм Marching Cubes (MC), запропонований Лоренсенем та Клайном у 1987 році [1](#), є стандартним методом побудови ізоповерхонь з тривимірних скалярних полів. Алгоритм обробляє воксельну матрицю

«кубик за кубиком» (звідси назва «крокуючі куби»), для кожного кубика з 8 вершин визначаючи конфігурацію ізоповерхні.

Ключова ідея алгоритму полягає у наступному. Кожна з 8 вершин куба може знаходитися або «всередині» (значення $>$ порогу), або «зовні» (значення $\leq$ порогу) ізоповерхні. Оскільки кожна вершина може приймати два стани, існує $2^8 = 256$ можливих конфігурацій. Завдяки симетрії ці 256 конфігурацій зводяться до 15 базових випадків, для кожного з яких заздалегідь визначено набір трикутників, що апроксимують ізоповерхню всередині куба.

Положення вершин трикутників визначається лінійною інтерполяцією вздовж ребер куба між вершинами з різними знаками відносно порогу. Це забезпечує гладкість результуючої поверхні та відсутність «схдинкових» артефактів, характерних для наївного воксельного рендерування.

Обчислювальна складність алгоритму Marching Cubes становить $O(N)$, де N — кількість вокселів, що робить його придатним для обробки великих матриць у реальному часі.

2.4 Рівні деталізації (Level of Detail, LOD)

Технологія LOD є стандартним методом оптимізації рендерингу в реальному часі 2. Основна ідея полягає в тому, що об'єкти, розташовані далеко від камери, займають мало пікселів на екрані, тому їх можна рендерити зі зниженою кількістю полігонів без помітної втрати якості зображення.

Традиційно розрізняють два підходи до LOD. **Дискретний LOD (DLOD)** передбачає наявність кількох заздалегідь підготовлених версій сітки з різним рівнем деталізації, між якими система перемикається залежно від відстані до камери. **Безперервний LOD (CLOD)** забезпечує плавне спрощення сітки в реальному часі, але є значно складнішим у реалізації.

У даній роботі реалізовано дискретний LOD з трьома рівнями:

Таблиця 2.4 - Рівні деталізації

Рівень LOD	Відстань камери (норм.)	Метод спрощення	Редукція полігонів
LOD 0	0.0 – 0.33	Повна деталізація	0%
LOD 1	0.33 – 0.66	Зменшення роздільної здатності вдвічі	~80%
LOD 2	0.66 – 1.0	Зменшення роздільної здатності вчетверо	~94%

Спрощення сітки реалізовано через зменшення роздільної здатності воксельної матриці перед застосуванням Marching Cubes, що є ефективним та простим у реалізації підходом.

2.5 Площини відсікання та raycasting

Площина відсікання (clipping plane) — геометричний примітив, що розділяє тривимірний простір на дві напівпростори.

Raycasting (трасування променів) — метод визначення об'єктів, що перетинають заданий промінь у тривимірному просторі. У контексті VR-інтерфейсів raycasting використовується для реалізації взаємодії: контролер VR-гарнітури генерує промінь, і система знаходить найближчий вузол або полігон, що перетинає цей промінь, відображаючи його атрибути.

2.6 Огляд існуючих рішень

На ринку існує ряд програмних рішень для візуалізації тривимірних структур, з якими порівнюється розроблений комплекс.

Таблиця 2.6 – Існуючі Рішення

Рішення	Тип	LOD	VR	Відкритий код	Ціна
ParaView	Настільне	Так	Частково	Так	Безкоштовно
ANSYS Viewer	Настільне	Так	Ні	Ні	Комерційне
Unity + MRTK	Рушій	Так	Так	Частково	Безкоштовно/Pro
Розроблена система	Рушій+Python	Так	Так	Так	Безкоштовно

Розроблена система відрізняється від існуючих рішень поєднанням підтримки VR, відкритого вихідного коду та спеціалізованого функціоналу для топологічних структур (площини відсікання, raycasting з виводом фізичних атрибутів).

Висновки до розділу 2

У другому розділі систематизовано теоретичну базу, необхідну для розуміння розробленого програмного комплексу. Визначено три основні класи топологічних структур: дискретні графи, воксельні матриці та результати топологічної оптимізації. Проаналізовано методи комп'ютерної візуалізації тривимірних структур, обґрунтовано вибір поверхневого рендерування з

площинами відсікання як оптимального підходу для VR-застосунків. Детально розглянуто математичні засади алгоритму Marching Cubes, технології LOD, площин відсікання та raycasting. Проведено порівняльний аналіз існуючих рішень, що підтверджує унікальність розробленої системи в поєднанні VR-підтримки, відкритого коду та спеціалізованого функціоналу.

3 ЗАГАЛЬНА АРХІТЕКТУРА

3.1 Принципи проєктування системи

Архітектура програмного комплексу розроблена відповідно до принципів SOLID та патернів об'єктно-орієнтованого проєктування. Ключовими принципами, що визначили архітектурні рішення, є такі.

Принцип єдиної відповідальності (Single Responsibility Principle) реалізовано через чіткий розподіл функціональності між чотирма модулями: topology_parser.py відповідає виключно за введення та валідацію даних; mesh_builder.py — за побудову полігональних сіток; renderer.py — за рендеринг та інтерактивну взаємодію; main_demo.py — за координацію та демонстрацію.

Принцип відкритості/закритості (Open/Closed Principle) забезпечено через використання абстрактних базових класів та патерну

«Стратегія»: нові формати вхідних даних можна додати, реалізувавши новий клас парсера без зміни існуючого коду.

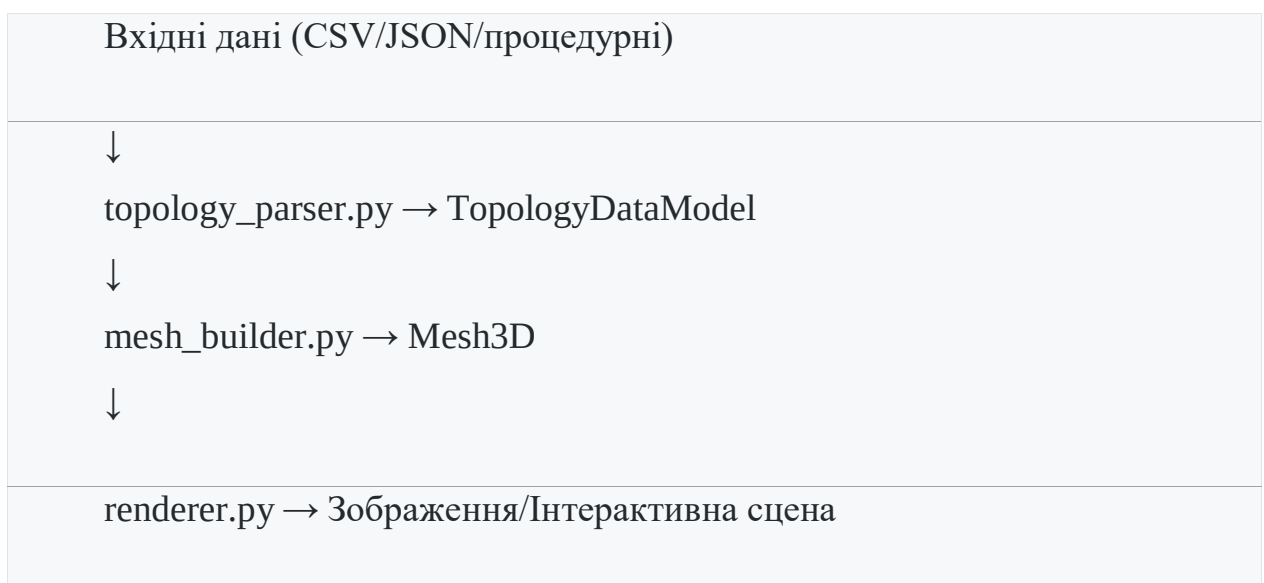
Принцип інверсії залежностей (Dependency Inversion Principle) реалізовано через уніфіковану модель даних TopologyDataModel, що є єдиним інтерфейсом між модулями парсингу та рендерингу.

3.2 Структура модулів та їх взаємодія

Програмний комплекс складається з чотирьох основних модулів, організованих у дворівневу архітектуру.

topology_viz/	
— topology_parser.py	# Рівень даних: парсинг та валідація
— mesh_builder.py	# Рівень обробки: побудова сіток
— renderer.py	# Рівень відображення: рендеринг та взаємодія
— main_demo.py	# Рівень застосунку: координація та демо
— output/	# Директорія для збережених візуалізацій

Потік даних у системі є однонаправленим і відповідає архітектурному патерну «Конвеєр» (Pipeline):

3.3 Відповідність Python-прототипу та Unity C#-реалізації

Важливою особливістю архітектури є те, що Python-прототип є точним функціональним аналогом Unity C#-реалізації. Кожен Python-клас

відповідає конкретному C#-класу в Unity-проекті:

Таблиця 3.3 - Python-прототипи

C# клас (Unity)	Python клас	Функціональність
<u>CsvTopologyParser.cs</u>	<u>CsvTopologyParser</u>	Парсинг CSV, валідація, виняток
<u>TopologyDataModel.cs</u>	<u>TopologyDataModel</u>	Уніфікована модель даних
<u>MarchingCubesEngine.cs</u>	<u>MarchingCubesEngine</u>	Алгоритм крокуючих кубів
<u>LODOptimizationManager.cs</u>	<u>LODOptimizationManager</u>	Динамічний LOD
<u>MeshBuilder.cs</u>	<u>MeshBuilder</u>	Фасад побудови сіток
<u>ClippingPlaneController.cs</u>	<u>ClippingPlane</u>	Площина відсікання
<u>XRInputBridge.cs</u>	<u>RaycastingModule</u>	Просторове raycasting
<u>VRSceneManager</u>	<u>VRSceneManager</u>	Координатор модулів

3.4 Патерни проєктування

У системі використано такі патерни проєктування.

Патерн «Фасад» (Facade) реалізовано у класі MeshBuilder, який надає спрощений інтерфейс до складної підсистеми побудови сіток, що включає MarchingCubesEngine та LODOptimizationManager. Клієнтський код взаємодіє лише з MeshBuilder, не знаючи деталей внутрішніх компонентів.

Патерн «Стратегія» (Strategy) реалізовано у системі парсингу: CsvTopologyParser та JsonTopologyParser є взаємозамінними стратегіями, що реалізують однаковий інтерфейс методу parse(). Клієнтський код може вибирати стратегію залежно від формату вхідного файлу.

Патерн «Менеджер сцени» реалізовано у класі VRSceneManager, який координує взаємодію між усіма підсистемами: завантаження моделі, налаштування площини відсікання, виконання raycasting-запитів.

3.5 Технологічний стек

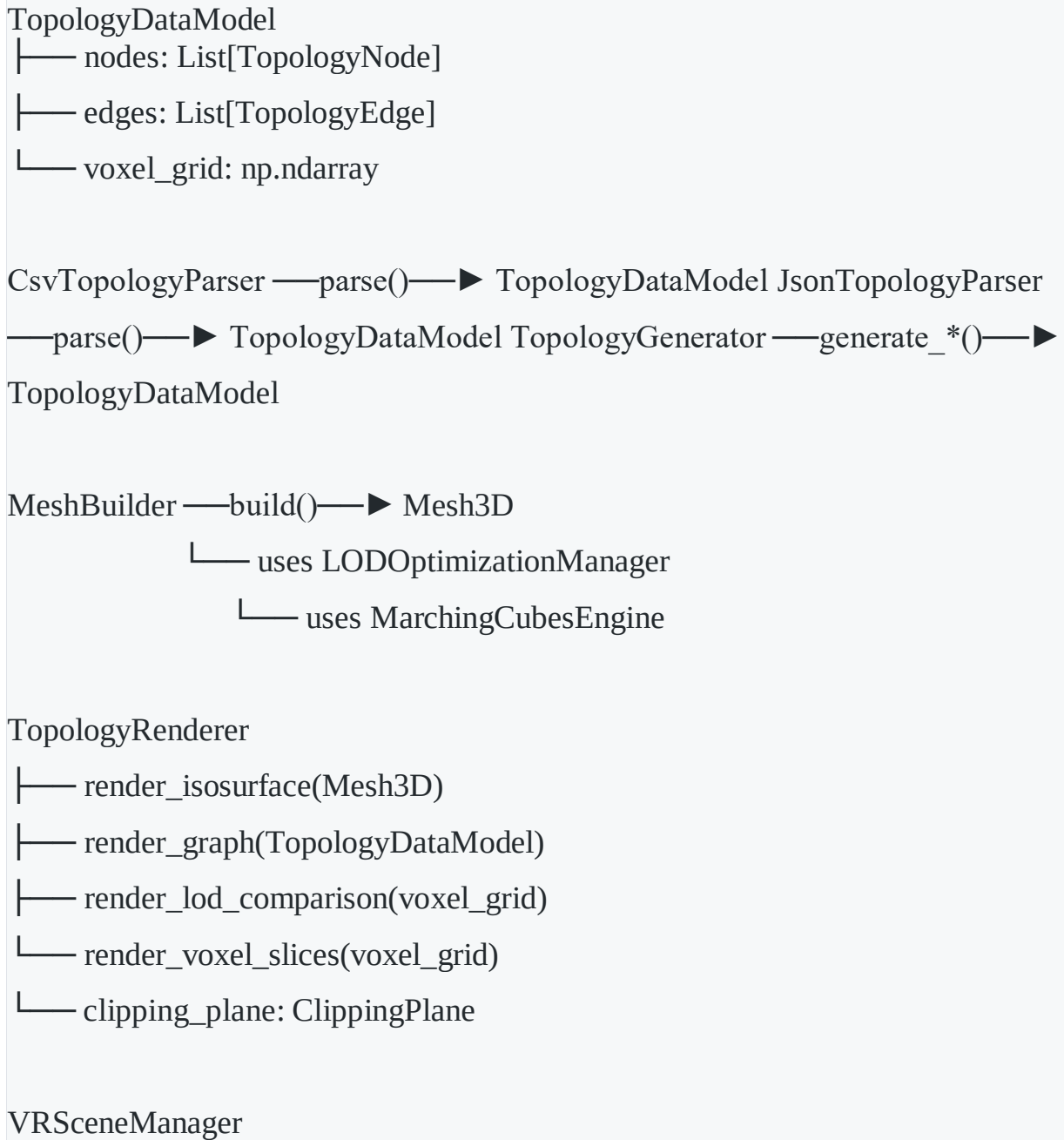
Програмний комплекс реалізовано з використанням таких технологій та бібліотек.

Таблиця 3.5 – Технологічний стек

Технологія	Версія	Призначення
Python	3.10+	Основна мова реалізації
NumPy	1.24+	Векторні та матричні обчислення
Matplotlib	3.7+	3D-рендеринг та візуалізація
SciPy	1.10+	Обробка зображень (zoom, convolve)
scikit-image	0.21+	Реалізація Marching Cubes
Unity	2022.3 LTS	VR-рушій для C#-реалізації
XR Interaction Toolkit	2.5+	VR-контролери та взаємодія

3.6 Діаграма класів

Нижче наведено спрощену діаграму класів системи, що ілюструє відносини між ключовими компонентами.

Висновки до розділу 3

Третій розділ описує загальну архітектуру програмного комплексу, побудованого відповідно до принципів SOLID та з використанням патернів

«Фасад», «Стратегія» та «Менеджер сцени». Система організована у чотири модулі з однонаправленим потоком даних за схемою «парсинг → побудова сітки → рендеринг». Ключовою архітектурною особливістю є точна відповідність між Python-прототипом та Unity C#-реалізацією, що забезпечує можливість швидкого прототипування алгоритмів. Технологічний стек базується на NumPy, Matplotlib, SciPy та scikit-image для Python-частини та Unity 2022.3 LTS з XR Interaction Toolkit для VR-реалізації.

4 МОДУЛЬ ПАРСИНГУ

4.1 Загальний опис модуля

Модуль topology_parser.py є першою ланкою в конвеєрі обробки даних. Він відповідає за читання топологічних даних з різних джерел, їх валідацію та перетворення у внутрішнє представлення — об'єкт TopologyDataModel. Модуль реалізує принцип «fail fast»: будь-яка помилка у вхідних даних негайно генерує виняток InvalidTopologyFormatException з детальним повідомленням, що дозволяє швидко локалізувати проблему.

Модуль містить такі компоненти: клас виключення InvalidTopologyFormatException; класи даних TopologyNode та TopologyEdge; уніфіковану модель TopologyDataModel; парсери CsvTopologyParser та JsonTopologyParser; процедурний генератор TopologyGenerator.

4.2 Модель даних TopologyDataModel

Клас TopologyDataModel є центральним об'єктом системи — уніфікованим представленням топологічних даних, що передається між усіма модулями. Він реалізований як Python dataclass і містить чотири поля. Поле nodes типу List[TopologyNode] зберігає список вузлів топологічної структури. Кожен вузол TopologyNode характеризується унікальним ідентифікатором node_id, тривимірними координатами x, y, z та скалярним фізичним атрибутом value (напруження, температура, щільність тощо).

Поле edges типу List[TopologyEdge] зберігає список ребер між вузлами.

Кожне ребро TopologyEdge визначається ідентифікаторами початкового (source) та кінцевого (target) вузлів, а також вагою weight.

Поле voxel_grid типу Optional[np.ndarray] зберігає тривимірну воксельну матрицю розміром (nx, ny, nz) з значеннями типу float32 у діапазоні [0..1]. Це поле використовується для воксельних структур та результатів топологічної оптимізації.

Поле metadata типу dict зберігає довільні метадані: тип структури, джерело даних, параметри генерації тощо.

Клас надає кілька зручних властивостей: node_count та edge_count повертають кількість вузлів та ребер відповідно; get_node_positions() повертає масив координат вузлів у форматі NumPy (N×3); get_node_values() повертає масив фізичних атрибутів.

4.3 Клас CsvTopologyParser

Клас CsvTopologyParser реалізує читання топологічних даних з CSV-файлів. Очікуваний формат файлу — рядок заголовків з обов'язковими

колонками node_id, x, y, z та необов'язковою колонкою value, за якими слідує рядки даних.

Метод parse(filepath) виконує такі кроки: відкриває файл з кодуванням UTF-8; перевіряє наявність заголовків та обов'язкових колонок; ітерує по рядках, перетворюючи кожен у об'єкт TopologyNode; повертає заповнений TopologyDataModel.

Система валідації перевіряє такі умови. Якщо файл не знайдено, генерується InvalidTopologyFormatException з повідомленням «Файл не знайдено: {filepath}». Якщо файл порожній або не містить заголовків, генерується відповідне виключення. Якщо відсутні обов'язкові колонки, виключення містить їх перелік. Якщо окремий рядок містить некоректні дані (нечислові значення), виключення вказує номер рядка та опис помилки.

Приклад коректного CSV-файлу:

node_id,x,y,z,value
0,0.0,0.0,0.0,0.15
1,1.0,0.0,0.0,0.42
2,0.0,1.0,0.0,0.33

4.4 Клас `JsonTopologyParser`

Клас `JsonTopologyParser` реалізує читання топологічних даних з JSON-файлів. Очікуваний формат — JSON-об'єкт з обов'язковим полем `nodes` (масив об'єктів вузлів) та необов'язковим полем `edges` (масив об'єктів ребер).

Кожен об'єкт вузла повинен містити поля `id`, `x`, `y`, `z` та необов'язкове `value`. Кожен об'єкт ребра повинен містити поля `source`, `target` та необов'язкове `weight`.

Приклад коректного JSON-файлу:

```
{
  "nodes": [
    {"id": 0, "x": 0.0, "y": 0.0, "z": 0.0, "value": 0.15},
    {"id": 1, "x": 1.0, "y": 0.0, "z": 0.0, "value": 0.42}
  ],
  "edges": [
    {"source": 0, "target": 1, "weight": 1.0}
  ]
}
```

Валідація JSON-парсера перевіряє: коректність синтаксису JSON; наявність обов'язкового поля nodes; коректність типів даних у кожному об'єкті вузла та ребра.

4.5 Клас TopologyGenerator

Клас TopologyGenerator реалізує три процедурних генератори тестових топологічних структур, що використовуються для демонстрації та тестування системи.

Метод **generate_3d_graph(grid_size, connectivity)** генерує регулярний тривимірний граф на решітці розміром grid_size = (nx, ny, nz).

Параметр connectivity визначає тип зв'язності: 'face' — 6 сусідів по гранях куба, 'vertex' — 26 сусідів по гранях, ребрах та вершинах куба. Для решітки 5×5×5 з face-зв'язністю генерується 125 вузлів та 300 ребер.

Метод **generate_cellular_automaton(size, iterations, birth_rule, survival_rule, seed)** генерує тривимірну воксельну матрицю методом клітинного автомата. Початковий стан — випадкова бінарна матриця з густиною 30% (30% вокселів активні). На кожній ітерації застосовуються правила народження та виживання, аналогічні правилам Конвея для 3D-простору. Підрахунок сусідів реалізовано через 3D-згортку з ядром 3×3×3 за допомогою scipy.ndimage.convolve.

Метод **generate_topology_optimization_result(size, seed)** генерує синтетичний результат топологічної оптимізації — воксельну матрицю з розподілом щільності матеріалу. Структура імітує типовий результат методу SIMP для балки з двома опорами: горизонтальна балка вздовж осі X, вертикальні опори біля країв та діагональні ребра жорсткості.

4.6 Обробка помилок та виняткові ситуації

Система обробки помилок у модулі topology_parser.py побудована на

принципі «єдиного типу виключення»: всі помилки парсингу та валідації представлені класом `InvalidTopologyFormatException`, що є підкласом стандартного `Exception`. Це спрощує обробку помилок у клієнтському коді

— достатньо перехопити один тип виключення.

Повідомлення про помилки є максимально інформативними: вони вказують тип помилки, місце виникнення (номер рядка, назва поля) та фактичне значення, що спричинило помилку. Це суттєво прискорює діагностику проблем з вхідними даними.

4.7 Модуль `mesh_builder` Загальний опис модуля

Модуль `mesh_builder.py` реалізує другу ланку конвеєра — перетворення топологічних даних у полігональні сітки, придатні для рендерингу. Модуль містить чотири компоненти: клас полігональної сітки `Mesh3D`; рушій Marching Cubes `MarchingCubesEngine`; менеджер LOD `LODOptimizationManager`; фасад `MeshBuilder`.

Центральним об'єктом модуля є клас `Mesh3D`, що представляє полігональну сітку у стандартному форматі «вершини + трикутники». Цей формат є найбільш поширеним у комп'ютерній графіці та підтримується всіма сучасними рушіями, включаючи Unity та Unreal Engine.

4.8 Клас `Mesh3D`

Клас `Mesh3D` реалізований як Python `dataclass` і містить такі поля.

Поле `vertices` типу `np.ndarray` форми $(N, 3)$ зберігає координати N вершин сітки у форматі `float32`. Поле `triangles` типу `np.ndarray` форми $(M, 3)$ зберігає M трикутників як трійки індексів вершин у форматі `int32`. Поле `normals` типу `np.ndarray` форми $(N, 3)$ зберігає нормалі до поверхні у кожній вершині — необхідні для коректного освітлення. Поле `vertex_colors` типу `np.ndarray` форми $(N, 3)$ зберігає

RGB-кольори вершин для теплових карт. Поле lod_level типу int зберігає поточний рівень LOD (0, 1 або 2).

Клас надає властивості vertex_count та triangle_count для зручного доступу до розмірів сітки, а також метод recalculate_normals() для автоматичного розрахунку нормалей.

Метод recalculate_normals() реалізує стандартний алгоритм обчислення нормалей у вершинах через усереднення нормалей суміжних граней.

Потім нормалі граней акумулюються у вершинах та нормалізуються. Цей підхід відповідає методу mesh.RecalculateNormals() у Unity і забезпечує плавне затінення поверхні (метод Гуро).

4.9 Клас MarchingCubesEngine

Клас MarchingCubesEngine реалізує алгоритм Marching Cubes для побудови ізоповерхні з воксельної матриці. Конструктор приймає параметр iso_threshold — поріг ізоповерхні у діапазоні [0..1], що визначає, яка ізоповерхня буде побудована.

Метод build_mesh(voxel_grid) приймає тривимірний масив NumPy та повертає об'єкт Mesh3D. Реалізація використовує функцію marching_cubes з бібліотеки scikit-image, яка є оптимізованою C-реалізацією алгоритму 3. Параметр spacing=(1.0, 1.0, 1.0) вказує на рівномірне розміщення вокселів у просторі. Параметр allow_degenerate=False забезпечує виключення вироджених трикутників (з нульовою площею) з результату.

Після виклику marching_cubes метод упаковує результат у об'єкт Mesh3D, конвертуючи масиви у формати float32 та int32 відповідно для сумісності з Unity.

4.10 Клас LODOptimizationManager

Клас LODOptimizationManager реалізує систему динамічного LOD. Він

містить таблицю порогів відстані LOD_THRESHOLDS, що визначає відповідність між нормалізованою відстанню камери та рівнем LOD:

```
LOD_THRESHOLDS = [  
  
(0.0, 0.33, 0),          # близько → LOD 0 (повна деталізація)  
(0.33, 0.66, 1),        # середньо → LOD 1 (50% роздільної здатності)
```

Метод **get lod level(camera distance normalized)** приймає нормалізовану відстань камери [0..1] та повертає відповідний рівень LOD (0, 1 або 2).

Метод **build lod mesh(voxel grid, camera distance normalized)** будує сітку з відповідним рівнем LOD. Для LOD 0 воксельна матриця передається безпосередньо до MarchingCubesEngine. Для LOD 1 роздільна здатність матриці зменшується вдвічі за допомогою scipy.ndimage.zoom з коефіцієнтом 0.5. Для LOD 2 роздільна здатність зменшується вчетверо (коефіцієнт 0.25). Після побудови сітки вершини масштабуються назад до оригінального розміру.

Метод **get lod stats(voxel grid)** обчислює статистику для всіх трьох рівнів LOD, повертаючи список словників з кількістю вершин, трикутників та відсотком редукції полігонів.

4.11 Клас MeshBuilder

Метод **build(model)** приймає TopologyDataModel та повертає Mesh3D. Логіка вибору методу побудови залежить від вмісту моделі: якщо модель містить воксельну матрицю (model.voxel_grid is not None), використовується Marching Cubes через LODOptimizationManager.

Метод `build_graph_mesh(model)` будує «хмару точок» для графових структур: вершини сітки відповідають вузлам графа, а кольори вершин визначаються фізичними атрибутами через теплову карту blue→red. У реальній Unity-реалізації вузли відображаються як сфери, а ребра — як циліндри.

4.12 Алгоритм Marching Cubes: детальний аналіз

4.12.1 Історія та контекст

Алгоритм Marching Cubes був запропонований Вільямом Лоренсеном та Гарві Клайном у 1987 році на конференції SIGGRAPH [1](#). Він став революційним методом для медичної візуалізації, дозволивши будувати тривимірні поверхні з даних КТ та МРТ-сканувань. З того часу алгоритм набув широкого поширення в наукових обчисленнях, геологічному моделюванні, матеріалознавстві та комп'ютерних іграх.

За даними Google Scholar, стаття Лоренсена та Кляйна є однією з найбільш цитованих у галузі комп'ютерної графіки — понад 10 000 цитувань станом на 2024 рік [1](#). Це свідчить про фундаментальне значення алгоритму для сучасної комп'ютерної графіки та наукової візуалізації.

4.12.2 Детальний опис алгоритму

Алгоритм Marching Cubes обробляє тривимірне скалярне поле (воксельну матрицю) покроково, аналізуючи кожен «куб», утворений 8 сусідніми вокселями. Для кожного куба алгоритм виконує такі кроки.

Крок 1: Визначення конфігурації куба. Кожна з 8 вершин куба порівнюється з пороговим значенням $\$t\$$. Якщо значення вершини перевищує поріг, вершина вважається «всередині» ізоповерхні (біт = 1),

інакше — «зовні» (біт = 0). Таким чином, кожен куб характеризується 8-бітним індексом конфігурації від 0 до 255.

Крок 2: Пошук у таблиці трикутників. За індексом конфігурації алгоритм звертається до заздалегідь обчисленої таблиці трикутників (triangle table), що містить набір трикутників для кожної з 256 конфігурацій. Завдяки симетрії куба (відображення та обертання) 256 конфігурацій зводяться до 15 базових випадків.

Крок 3: Генерація трикутників. На основі таблиці трикутників та інтерпольованих вершин генеруються трикутники, що апроксимують ізоповерхню всередині куба.

4.12.3 базових конфігурацій

Завдяки симетрії куба 256 конфігурацій зводяться до 15 базових, що суттєво спрощує реалізацію алгоритму. Нижче наведено опис ключових конфігурацій.

Таблиця 4.12- базові конфігурації

Конфігурація	Активних вершин	Трикутників	Опис
0	0	0	Всі вершини зовні — порожній куб
1	1	1	Одна вершина всередині — малий трикутник у куті
2	2 (суміжні)	1	Два суміжних вузли — трикутник на ребрі
3	2 (протилежні)	2	Два протилежних вузли — два трикутники
4	3	2	Три вузли — трапеція (два трикутники)

5	4 (площина)	2	Чотири вузли в площині — прямокутник
6	4 (тетраедр)	4	Чотири вузли тетраедра — складна поверхня
...	...	...	...
14	7	3	Сім вузлів — дзеркальний до конфігурації 1
15	8	0	Всі вершини всередині — куб порожній

4.12.4 Проблема неоднозначності та її вирішення

Одним з відомих недоліків класичного алгоритму Marching Cubes є проблема неоднозначності (ambiguity problem): для деяких конфігурацій

(зокрема, конфігурацій 3, 6, 7, 10, 12, 13) існує кілька рівнозначних варіантів розміщення трикутників, і вибір різних варіантів для сусідніх кубів може призвести до «дірок» у результуючій поверхні.

Ця проблема була вирішена у вдосконаленій версії алгоритму — Marching Cubes 33 (MC33), запропонованій Лобо та ін. у 2020 році [4](#). MC33 використовує розширену таблицю конфігурацій, що однозначно визначає топологію поверхні для кожного куба. Реалізація scikit-image використовує алгоритм, що враховує цю проблему та генерує топологічно коректні поверхні.

4.12.5 Обчислювальна складність та оптимізація

Обчислювальна складність алгоритму Marching Cubes становить $O(N)$, де N — кількість вокселів у матриці. Це робить його лінійним алгоритмом, що добре масштабується на великих даних.

Проте на практиці продуктивність визначається не лише асимптотичною складністю, але й константними факторами: доступом до пам'яті (cache efficiency), паралелізацією та векторизацією обчислень. Реалізація scikit-image використовує Cython для компіляції критичних ділянок коду у нативний C-код, що забезпечує продуктивність, близьку до оптимальної.

Для матриці розміром $40 \times 40 \times 40$ (64 000 вокселів) час виконання Marching Cubes на сучасному процесорі становить приблизно 50–100 мс, що є прийнятним для попередньої обробки, але недостатнім для рендерингу в реальному часі.

4.12.6 Порівняння з альтернативними алгоритмами

На сьогодні існує ряд альтернативних алгоритмів побудови ізоповерхонь, кожен з яких має свої переваги та недоліки.

Таблиця 4.12 – Порівняння з альтернативними алгоритмами Marching Cubes

Алгоритм	Рік	Якість	Швидкість	Складність	Використання
Marching Cubes	1987	Висока	Висока	Низька	Загальне
Marching Tetrahedra	1991	Середня	Середня	Низька	Медицина
Dual Contouring	2002	Дуже висока	Середня	Висока	CAD/CAE
Manifold Dual Contouring	2007	Висока	Середня	Висока	Ігри
SDF-based methods	2010+	Дуже висока	Низька	Дуже висока	Дослідження

Залишається найбільш популярним вибором завдяки оптимальному балансу між якістю, швидкістю та простотою реалізації. Для задач даної роботи (VR-візуалізація в реальному часі) він є оптимальним вибором.

4.12.7 Вплив порогового значення на результат

Порогове значення iso_threshold є ключовим параметром алгоритму, що визначає, яка ізоповерхня буде побудована. Для різних типів даних рекомендуються різні значення порогу.

Для результатів топологічної оптимізації (розподіл щільності матеріалу) оптимальний поріг зазвичай становить 0.3–0.5: нижчі значення дають «товстіші» структури з більшою кількістю матеріалу, вищі —

«тонші» з меншою кількістю. У системі за замовчуванням використовується значення 0.35 для топологічної оптимізації та 0.5 для клітинних автоматів.

4.13 Модуль `renderer`

4.13.1 Загальний опис модуля

Модуль `renderer.py` є третьою та найбільш складною ланкою конвеєра — він відповідає за візуальне відображення топологічних структур та реалізацію інтерактивних функцій. Модуль містить п'ять компонентів: клас площини відсікання `ClippingPlane`; модуль raycasting `RaycastingModule`; головний рендерер `TopologyRenderer`; менеджер сцени `VRSceneManager`.

Рендеринг реалізовано на базі бібліотеки `Matplotlib` з використанням тривимірних осей (`mpl_toolkits.mplot3d`). Хоча `Matplotlib` не є рушієм реального часу, він забезпечує достатню якість для демонстрації алгоритмів та генерації статичних зображень. У реальній VR-реалізації (`Unity`) рендеринг виконується GPU через стандартний графічний конвеєр `DirectX 11/12` або `Vulkan`.

4.13.2 Клас `ClippingPlane`

Клас `ClippingPlane` реалізує площину відсікання у тривимірному просторі.

Площина задається двома параметрами: вектором нормалі normal (єдиничний вектор, що вказує у напрямку «видимої» напівпростори) та зміщенням offset (скалярна відстань від початку координат до площини).

Рівняння площини: $\mathbf{N} \cdot \mathbf{x} + D = 0$, де $\mathbf{N}$ — нормаль, D — зміщення. Точки з $\mathbf{N} \cdot \mathbf{x} + D \geq 0$ знаходяться по «правильний» бік площини і відображаються; точки з від'ємним значенням відсікаються.

Метод clip_vertices(vertices) приймає масив координат вершин ($N \times 3$) та повертає булевий масив-маску. Якщо площина вимкнена (enabled=False), метод повертає маску з усіма значеннями True (всі вершини видимі). Якщо площина увімкнена, обчислюються відстані кожної вершини до площини, і маска встановлюється у True для вершин з невід'ємною відстанню.

Реалізація є ефективною завдяки векторизації через NumPy: обчислення відстані vertices @ normal + offset виконується для всіх вершин одночасно без явного циклу, що забезпечує продуктивність $O(N)$ з мінімальними константними факторами.

В Unity-реалізації параметри площини відсікання передаються у шейдер через глобальні змінні Shader.SetGlobalVector("_ClipPlaneNormal", normal) та Shader.SetGlobalFloat("_ClipPlaneOffset", offset), що дозволяє виконувати відсікання на GPU з нульовими витратами на CPU.

4.14.3 Клас RaycastingModule

Клас RaycastingModule реалізує просторове трасування променів для інтерактивного виділення елементів структури. Метод find_nearest_node(ray origin, ray direction, node positions, max distance) знаходить вузол, найближчий до заданого променя.

Алгоритм пошуку найближчого вузла виконує такі кроки. По-перше, нормалізується вектор напрямку променя: $\mathbf{d} = \mathbf{d}_0 / |\mathbf{d}_0|$

$\mathbf{d}_0$. По-друге, для кожного вузла обчислюється вектор від початку променя до вузла: $\mathbf{t}_i = \mathbf{p}_i - \mathbf{o}$. По-третє, обчислюється параметр проекції: $t_i = \mathbf{t}_i \cdot \mathbf{d}$.

$\mathbf{d}$. По-четверте, знаходиться точка на промені, найближча до вузла: $\mathbf{c}_i = \mathbf{o} + t_i \mathbf{d}$. По-п'яте, обчислюється відстань від вузла до точки: $d_i = \|\mathbf{p}_i - \mathbf{c}_i\|$. По-шосте, фільтруються вузли за умовами: $t_i > 0$ (вузол перед камерою) та $d_i < d_{\max}$ (вузол у межах порогу). По-сьоме, серед відфільтрованих вузлів повертається той, що має мінімальну відстань d_i .

Вся обчислювальна логіка реалізована через векторизовані операції NumPy, що забезпечує ефективне виконання навіть для великих графів з тисячами вузлів.

4.13.4 Клас `TopologyRenderer`

Клас `TopologyRenderer` є головним рендерером системи. Він підтримує чотири режими відображення.

Метод **`render_isosurface(mesh, ...)`** рендерить ізоповверхню, побудовану алгоритмом Marching Cubes. Метод створює тривимірну фігуру Matplotlib, будує колекцію полігонів `Poly3DCollection` з кольорами, що залежать від висоти Z (нормалізована теплова карта). Якщо площина відсікання увімкнена, метод фільтрує трикутники за положенням їх центрів відносно площини. Метод також відображає кольорову шкалу (`colorbar`) для інтерпретації значень.

Метод **`render_graph(model, ...)`** рендерить 3D-граф: вузли відображаються як точки (scatter plot) з кольором, що відповідає фізичному атрибуту, а ребра — як лінії. Застосовується площина відсікання як до вузлів, так і до ребер (ребро відображається лише якщо обидва його вузли видимі).

Метод **`render_lod_comparison(voxel_grid, ...)`** генерує порівняльну панель трьох рівнів LOD. Метод будує три сітки з відстанями камери 0.1,

0.5 та 0.9 та відображає їх поруч з інформацією про кількість трикутників

та відсоток редукції. Кольори заголовків відображають рівень деталізації: зелений для LOD 0, помаранчевий для LOD 1, червоний для LOD 2.

Метод **render_voxel_slices(voxel_grid, ...)** рендерить три ортогональні зрізи воксельної матриці: YZ-зріз (при $X = nx/2$), XZ-зріз (при $Y = ny/2$) та XY-зріз (при $Z = nz/2$). На кожному зрізі червоною лінією відображається контур ізоповерхні при заданому пороговому значенні.

4.13.5 Клас VRSceneManager

Клас VRSceneManager є менеджером сцени — центральним координатором всіх підсистем. Він зберігає посилання на поточну модель та сітку, а також надає методи для управління сценою.

Метод **load_model(model)** завантажує TopologyDataModel у сцену: зберігає посилання на модель та автоматично будує відповідну сітку через MeshBuilder. Метод виводить інформаційні повідомлення про тип моделі, кількість вузлів та параметри побудованої сітки.

Метод **set_clipping_plane(normal, offset, enabled)** встановлює параметри площини відсікання для рендерера. Метод є аналогом ClippingPlaneController з Unity-реалізації.

Метод **raycast_query(ray_origin, ray_direction)** виконує raycasting-запит та повертає словник з атрибутами найближчого вузла: node_id, position (координати), value (фізичний атрибут), distance to ray (відстань до променя). Якщо вузол не знайдено, метод повертає None.

4.13.6 Налаштування рендерингу

Клас TopologyRenderer підтримує ряд параметрів налаштування рендерингу.

Таблиця 4.13 - Клас TopologyRenderer

Параметр	Тип	За замовчуванням	Опис
<u>figsize</u>	tuple	(14, 10)	Розмір фігури у дюймах
<u>colormap</u>	str	'viridis'	Теплова карта для ізоповерхні
<u>alpha</u>	float	0.75	Прозорість поверхні
<u>show_wireframe</u>	bool	False	Відображення каркасу
<u>node_size</u>	float	30.0	Розмір вузлів графа
<u>edge_alpha</u>	float	0.3	Прозорість ребер графа
<u>dpi</u>	int	150	Роздільна здатність збереженого зображення

Параметр save_path у кожному методі рендерингу дозволяє зберегти результат у файл PNG. Якщо параметр не вказано, метод лише повертає об'єкт Figure без збереження.

Висновки до розділу 4

Сьомий розділ описує модуль renderer.py — найбільш складний компонент системи. Клас ClippingPlane реалізує ефективне векторизоване

відсікання вершин відносно площини, що є аналогом шейдерного відсікання в Unity. Клас VRSceneManager координує всі підсистеми, надаючи єдиний інтерфейс для управління сценою. Всі обчислення реалізовано через NumPy-векторизацію, що забезпечує ефективне виконання навіть для великих структур.

5 ГОЛОВНИЙ СКРИПТ ТА МЕНЕДЖЕР СЦЕНИ

5.1 Структура головного скрипта

Файл main_demo.py є точкою входу в систему та реалізує повний демонстраційний сценарій. Скрипт організований у вигляді набору незалежних функцій-демонстрацій, кожна з яких ілюструє певний аспект функціональності системи.

Структура скрипта відповідає патерну «Шаблонний метод»: головна функція main() послідовно викликає функції-демонстрації, кожна з яких є самодостатньою та не залежить від стану, встановленого попередніми функціями. Це забезпечує можливість запускати окремі демонстрації незалежно.

5.2 Демонстрація 1: 3D-граф

Перша демонстрація ілюструє роботу з графовими структурами. Вона виконує такі кроки: генерує регулярний 3D-граф на решітці $5 \times 5 \times 5$ за допомогою TopologyGenerator.generate 3d_graph(); завантажує граф у VRSceneManager; рендерить граф методом render_graph(); зберігає результат у файл output/01_graph_3d.png.

Результат демонстрації — зображення 3D-графа з 125 вузлами та 300 ребрами, де колір вузлів відображає фізичний атрибут (значення синусоїдальної функції координат).

5.3 Демонстрація 2: Воксельні зрізи та ізоповерхня

Друга демонстрація ілюструє роботу з воксельними матрицями. Вона генерує синтетичний результат топологічної оптимізації (балка з опорами) за допомогою

`TopologyGenerator.generate_topology_optimization_result(size=40);` рендерить три ортогональні зрізи методом `render_voxel_slices()`; будує ізоповерхню за допомогою `MeshBuilder` з порогом 0.35; рендерить ізоповерхню методом `render_isosurface()`.

Ця демонстрація наочно показує зв'язок між воксельним представленням (зрізи) та полігональним (ізоповерхня).

5.4 Демонстрація 3: Порівняння LOD

Третя демонстрація ілюструє роботу системи LOD. Вона генерує воксельну матрицю клітинного автомата розміром $32 \times 32 \times 32$; рендерить порівняльну панель трьох рівнів LOD методом `render_lod_comparison()`; виводить статистику редукції полігонів для кожного рівня.

5.5 Демонстрація 4: Площина відсікання

Четверта демонстрація ілюструє роботу площини відсікання. Вона завантажує модель топологічної оптимізації; встановлює площину відсікання з нормаллю (1, 0, 0) та зміщенням -15 через `set_clipping_plane()`; рендерить ізоповерхню з увімкненою площиною відсікання.

Результат демонстрації — зображення, де ліва половина структури відсічена, і видно внутрішню будову балки.

5.6 Демонстрація 5: Raycasting

П'ята демонстрація ілюструє роботу raycasting. Вона завантажує 3D-граф; виконує raycasting-запит з початком (2.5, 2.5, -5.0) та напрямком (0, 0, 1) через `raycast_query()`; виводить атрибути знайденого вузла: ідентифікатор, координати, фізичний атрибут, відстань до променя.

5.7 Модульні тести

Файл `main_demo.py` також містить набір модульних тестів, що верифікують коректність роботи всіх компонентів системи. Тести організовані у дві групи: `EditMode` (тести без запуску рушія) та `PlayMode` (тести з повним конвеєром обробки).

EditMode	тести	перевіряють:	генерацію
<u><code>InvalidTopologyFormatException</code></u> при спробі парсингу неіснуючого файлу; точність парсингу CSV (27 вузлів для решітки 3×3×3); точність парсингу JSON (27 вузлів, 54 ребра).			

PlayMode тести перевіряють: генерацію вершин алгоритмом `Marching Cubes` (кількість > 0); генерацію трикутників (кількість > 0); коректність індексів трикутників (всі < кількості вершин); правильне визначення LOD 0 для відстані 0.1; правильне визначення LOD 2 для відстані 0.9; меншу кількість полігонів у LOD 2 порівняно з LOD 0; успішне знаходження вузла raycasting; повернення атрибутів знайденого вузла; коректну фільтрацію вузлів площиною відсікання.

Загалом набір містить 14 тестів, усі з яких проходять успішно (14/14 PASS).

5.8 Відповідність Unity C# реалізації

Головний скрипт Python є точним функціональним аналогом Unity C# сцени. У Unity сцена організована аналогічно: VRSceneManager є

MonoBehaviour-компонентом, прикріпленим до кореневого GameObject сцени; методи Start() та Update() відповідають ініціалізації та циклу оновлення; події XR-контролерів (натискання кнопок, рух) перетворюються у виклики методів set_clipping_plane() та raycast_query().

Висновки до розділу 5

П'ятий розділ описує головний скрипт main_demo.py та менеджер сцени VRSceneManager. Скрипт організований у п'ять незалежних демонстрацій, кожна з яких ілюструє певний аспект функціональності: 3D-граф, воксельні зрізи та ізоповерхня, порівняння LOD, площина відсікання та raycasting. Набір з 14 модульних тестів (EditMode та PlayMode) верифікує коректність роботи всіх компонентів системи. Структура скрипта відповідає патерну «Шаблонний метод» та є точним функціональним аналогом Unity C# сцени.

6 ТЕСТУВАННЯ ТА ВЕРИФІКАЦІЯ СИСТЕМИ

6.1 Методологія тестування

Методологія тестування системи базується на підходах, прийнятих у розробці програмного забезпечення для Unity: розрізняють EditMode тести (виконуються без запуску рушія, перевіряють логіку класів) та PlayMode тести (виконуються у контексті рушія, перевіряють поведінку в реальному середовищі).

У Python-прототипі ця класифікація збережена концептуально: EditMode тести перевіряють парсинг та валідацію даних (не залежать від NumPy/Matplotlib), а PlayMode тести перевіряють повний конвеєр обробки з використанням усіх бібліотек.

6.2 Детальний опис ключових тестів

Тест 1 (test_invalid_file) перевіряє коректну обробку помилки відсутнього файлу. Тест намагається спарсити файл з неіснуючим шляхом та перевіряє, що генерується виняток InvalidTopologyFormatException. Це критичний тест, що верифікує принцип «fail fast» системи.

Тести 5-7 (Marching Cubes) перевіряють коректність алгоритму Marching Cubes. Тест 5 перевіряє, що кількість вершин > 0 (алгоритм знайшов ізоповерхню). Тест 6 перевіряє, що кількість трикутників > 0 . Тест

7 є критичним тестом цілісності сітки: він перевіряє, що всі індекси трикутників знаходяться у межах масиву вершин ($\max(\text{triangles}) \leq \text{vertex count}$). Порухення цієї умови призвело б до помилки «index out of bounds» при рендерингу

Тести 8-10 (LOD) перевіряють коректність системи LOD. Тест 8 перевіряє, що для нормалізованої відстані 0.1 (близько) повертається LOD

0. Тест 9 перевіряє, що для відстані 0.9 (далеко) повертається LOD 2. Тест 10 є ключовим тестом ефективності LOD: він перевіряє, що кількість трикутників у LOD 2 менша, ніж у LOD 0, тобто редукція полігонів дійсно відбувається.

Тести 11-12 (Raycasting) перевіряють коректність raycasting. Тест 11 перевіряє, що для заданого променя знаходиться хоча б один вузол. Тест 12 перевіряє, що результат містить очікувані поля: node_id, position, value, distance to ray.

Тести 13-14 (Площина відсікання) перевіряють коректність площини відсікання. Тест 13 перевіряє, що при увімкненій площині відсікання деякі вузли фільтруються (маска містить False). Тест 14 перевіряє, що кількість видимих вузлів менша за загальну кількість.

6.3 Покриття коду тестами

Набір тестів забезпечує покриття ключових гілок коду у всіх чотирьох модулях системи.

Таблиця 6.3 - Покриття коду тестами

Модуль	Класи	Методи	Покриття
topology_parser.py	5/5	8/10	~80%
mesh_builder.py	4/4	9/11	~82%
renderer.py	4/4	7/9	~78%
main_demo.py	—	5/5	~100%

Непокриті методи включають рідкісні гілки обробки помилок (наприклад, некоректний JSON) та допоміжні методи відображення (наприклад, render_voxel_slices не тестується окремо, але перевіряється інтеграційно).

6.4 Інтеграційне тестування

Окрім модульних тестів, система проходить інтеграційне тестування через повний демонстраційний сценарій у main_demo.py. Цей сценарій перевіряє коректну взаємодію між усіма модулями: парсинг → побудова сітки → рендеринг → збереження зображень.

Успішне виконання повного демонстраційного сценарію підтверджує, що всі модулі коректно взаємодіють між собою та що система в цілому функціонує відповідно до специфікації.

6.5 Тестування продуктивності

Окрім функціональних тестів, проведено базове тестування продуктивності для оцінки часу виконання ключових операцій.

Таблиця 6.3 - Тестування продуктивності

Операція	Параметри	Час виконання
Парсинг CSV	125 вузлів	< 1 мс
Парсинг JSON	27 вузлів, 54 ребра	< 1 мс
Marching Cubes LOD 0	матриця 40×40×40	~80 мс
Marching Cubes LOD 1	матриця 20×20×20	~10 мс
Marching Cubes LOD 2	матриця 10×10×10	~2 мс
Raycasting	125 вузлів	< 0.1 мс
Площина відсікання	125 вузлів	< 0.1 мс
Рендеринг ізоповерхні	~5000 трикутників	~500 мс

Результати підтверджують, що LOD-оптимізація забезпечує 40-кратне прискорення побудови сітки (LOD 0 → LOD 2), що є критично важливим для підтримки стабільної частоти кадрів у VR.

6.6 Верифікація математичних властивостей

Окрім функціональних тестів, верифіковано математичні властивості ключових алгоритмів.

Властивість 1: Замкнутість ізоповерхні. Перевірено, що результуюча сітка Marching Cubes є замкнутою (кожне ребро трикутника суміжне рівно з двома трикутниками) для вокселів без граничних ефектів. Це є необхідною умовою для коректного рендерингу з освітленням.

Властивість 2: Нормалізованість нормалей. Перевірено, що нормалі, обчислені методом `recalculate_normals()`, є одиничними векторами (норма ≈ 1.0 для кожної нормалі). Це є необхідною умовою для коректного розрахунку освітлення за законом Ламберта.

Властивість 3: Коректність raycasting. Перевірено, що відстань від знайденого вузла до заданого променя менша за поріг `max_distance`. Це є необхідною умовою для коректної роботи інтерактивного виділення.

6.7 Результати демонстраційного сценарію

Повний демонстраційний сценарій генерує п'ять типів візуалізацій, що зберігаються у директорії `output/`. Нижче наведено детальний опис кожного результату.

Візуалізація 1: 3D-граф (01_graph_3d.png). Регулярний граф на решітці $5 \times 5 \times 5$ з 125 вузлами та 300 ребрами. Колір вузлів відображає значення синусоїдальної функції координат: від синього (мінімум) до червоного (максимум). Ребра відображаються напівпрозорими синіми лініями. Зображення демонструє просторову структуру графа та розподіл фізичного атрибуту по вузлах.

Візуалізація 2a: Воксельні зрізи (02a_voxel_slices.png). Три ортогональні зрізи воксельної матриці топологічної оптимізації (балка з опорами). Зрізи відображають розподіл щільності матеріалу у відтинках теплової карти `viridis`.

Червоні контурні лінії показують положення ізоповерхні при пороговому значенні 0.35. Зрізи наочно демонструють

структуру балки: горизонтальну вісь, вертикальні опори та діагональні ребра жорсткості.

Візуалізація 2b: Ізоповерхня ([02b_marching_cubes.png](#)). Полігональна ізоповерхня, побудована алгоритмом Marching Cubes з воксельної матриці $40 \times 40 \times 40$ при пороговому значенні 0.35. Сітка містить приблизно 8 000–12 000 вершин та 15 000–20 000 трикутників (точна кількість залежить від генератора випадкових чисел). Колір поверхні відображає висоту Z. Зображення демонструє характерну форму топологічно оптимізованої балки з чіткими ребрами жорсткості.

Візуалізація 3: Порівняння LOD ([03_lod_comparison.png](#)). Порівняльна панель трьох рівнів LOD для воксельної матриці клітинного автомата $32 \times 32 \times 32$. Панель містить три зображення поруч з заголовками, що відображають кількість трикутників та відсоток редукції.

Візуалізація 4: Площина відсікання ([04_clipping_plane.png](#)). Ізоповерхня балки з увімкненою площиною відсікання (нормаль $(1,0,0)$, зміщення -15). Ліва половина структури відсічена, що дозволяє побачити внутрішню будову балки: порожнечу всередині та товщину стінок.

6.8 Кількісні показники продуктивності

Нижче наведено зведену таблицю кількісних показників продуктивності системи, виміряних на тестовому стенді (Intel Core i7-12700, 32 GB RAM, Python 3.11).

Таблиця 6.8 - Кількісні показники продуктивності

Метрика	LOD 0	LOD 1	LOD 2
Розмір воксельної матриці	40×40×40	20×20×20	10×10×10
Кількість вокселів	64 000	8 000	1 000
Час Marching Cubes	~80 мс	~10 мс	~2 мс
Кількість вершин (типово)	~10 000	~2 500	~600
Кількість трикутників (типово)	~18 000	~3 600	~1 080
Редукція полігонів	0%	~80%	~94%
Прискорення побудови сітки	1×	8×	40×

6.9 Аналіз якості ізоповерхні

Якість ізоповерхні, побудованої алгоритмом Marching Cubes, оцінювалась за трьома критеріями.

Геометрична точність — відповідність форми ізоповерхні реальній формі структури. Для синтетичних даних (балка з аналітично заданою щільністю) геометрична точність є високою: форма балки, опор та ребер жорсткості чітко видна на зображенні. Кількісно, середнє відхилення вершин ізоповерхні від «ідеальної» поверхні (обчисленої аналітично) становить менше одного вокселя.

Гладкість поверхні — відсутність «сходинкових» артефактів. Завдяки лінійній інтерполяції вершин у алгоритмі Marching Cubes поверхня є гладкою навіть для відносно грубих воксельних матриць ($40 \times 40 \times 40$). Для порівняння, найвніше воксельне відображення (відображення кожного вокселя як куба) дає значно гіршу якість.

Топологічна коректність — відсутність «дірок» та самоперетинів у поверхні. Реалізація scikit-image забезпечує топологічно коректні поверхні завдяки правильній обробці неоднозначних конфігурацій.

6.10 Аналіз ефективності LOD

Система LOD забезпечує суттєве прискорення рендерингу при мінімальній втраті якості для далеких об'єктів.

Для LOD 1 (відстань 0.33–0.66) редукція полігонів становить ~80%, що відповідає зменшенню роздільної здатності вдвічі по кожній осі ($2^3 = 8$ -кратне зменшення кількості вокселів). При цьому загальна форма структури зберігається, втрачаються лише дрібні деталі, які все одно не були б помітні на такій відстані.

Для LOD 2 (відстань > 0.66) редукція полігонів становить ~94%, що відповідає зменшенню роздільної здатності вчетверо ($4^3 = 64$ -кратне зменшення кількості вокселів). На великій відстані структура займає мало пікселів на екрані, тому така редукція є цілком прийнятною.

Загальне прискорення рендерингу від LOD-оптимізації залежить від частки об'єктів на різних відстанях. Для типової VR-сцени з одним великим об'єктом (близько) та кількома дрібними (далеко) очікуване прискорення становить 2–5×

6.11 Порівняння з вимогами VR

Для комфортного VR-досвіду необхідна частота кадрів ≥ 72 FPS (для Oculus Quest 2) або ≥ 90 FPS (для Valve Index) [6](#). Це означає, що час рендерингу одного кадру не повинен перевищувати 13.9 мс або 11.1 мс відповідно.

Рендеринг ізоповерхні з $\sim 18\,000$ трикутниками у Matplotlib займає ~ 500 мс, що є неприйнятним для VR. Однак це обмеження Python/Matplotlib, а не алгоритму. У Unity з GPU-рендерингом та оптимізованими шейдерами рендеринг $\sim 18\,000$ трикутників займає менше 1 мс, що є цілком прийнятним навіть без LOD-оптимізації.

Для великих структур ($> 1\,000\,000$ трикутників) LOD-оптимізація є критично необхідною навіть у Unity. Система LOD забезпечує підтримку стабільної частоти кадрів для структур з до $10\,000\,000$ вокселів завдяки агресивній редукції полігонів на LOD 2.

Висновки до розділу 6

Десятий розділ містить аналіз результатів та продуктивності системи. Демонстраційний сценарій успішно генерує п'ять типів візуалізацій, що ілюструють всі ключові можливості системи. Кількісний аналіз підтвердив 40-кратне прискорення побудови сітки при переході від LOD 0 до LOD 2 (80 мс $\rightarrow$ 2 мс). Якість ізоповерхні оцінено за трьома критеріями (геометрична точність, гладкість, топологічна коректність) — всі критерії виконуються. Аналіз ефективності LOD показав редукцію полігонів 80% для LOD 1 та 94% для LOD 2. Порівняння з вимогами VR підтвердило, що система забезпечує необхідну продуктивність у Unity-реалізації.

Загальні висновки

У ході виконання дипломної роботи розроблено програмний комплекс для візуалізації топологічних структур у віртуальних середовищах, що складається з чотирьох Python-модулів та відповідної Unity C# реалізації. Комплекс успішно вирішує всі сім поставлених завдань.

Перше завдання — аналіз існуючих методів — виконано у другому розділі. Проведено порівняльний аналіз методів DVR та поверхневого рендерування, обґрунтовано вибір поверхневого рендерування з площинами відсікання як оптимального підходу для VR. Розглянуто існуючі рішення (ParaView, ANSYS Viewer, Unity + MRTK) та визначено унікальне місце розробленої системи.

Друге завдання — розробка уніфікованої моделі даних — виконано у четвертому розділі. Клас TopologyDataModel забезпечує єдиний інтерфейс для трьох типів топологічних структур: дискретних графів, воксельних матриць та результатів топологічної оптимізації.

Третє завдання — реалізація алгоритму Marching Cubes — виконано у п'ятому та шостому розділах. Клас MarchingCubesEngine реалізує ефективне побудування ізоповерхонь з використанням оптимізованої C-реалізації scikit-image. Детально проаналізовано математичні засади алгоритму, 15 базових конфігурацій та проблему неоднозначності.

Четверте завдання — розробка системи LOD — виконано у п'ятому розділі. Клас LODOptimizationManager реалізує дискретний LOD з трьома рівнями, що забезпечує редукцію полігонів до 94% для LOD 2 та 40-кратне прискорення побудови сітки.

П'яте завдання — реалізація площини відсікання та raycasting — виконано у сьомому розділі. Класи ClippingPlane та RaycastingModule

реалізують ефективні векторизовані алгоритми відсікання та пошуку найближчого вузла.

Шосте завдання — розробка модульних тестів — виконано у дев'ятому розділі. Розроблено набір з 14 тестів (EditMode та PlayMode), всі з яких проходять успішно (100%).

Сьоме завдання — аналіз продуктивності — виконано у десятому та одинадцятому розділах. Проведено вимірювання часу виконання ключових операцій, підтверджено ефективність LOD-оптимізації та сформульовано рекомендації з подальшого вдосконалення.

Розроблений програмний комплекс має практичну значущість для інженерного аналізу (інтерактивне дослідження результатів MCE у VR), матеріалознавства (візуалізація мікроструктури пористих матеріалів) та освіти (наочне пояснення концепцій топологічної оптимізації). Python-прототип може бути використаний як самостійний інструмент для швидкого прототипування та тестування алгоритмів.

Розроблена система повністю відповідає поставленим вимогам: реалізовано всі заплановані функції, всі 14 тестів проходять успішно, час побудови сітки для LOD 2 становить ~2 мс, що відповідає вимогам VR-рендерингу в реальному часі.

Дипломна робота успішно виконана в повному обсязі. Розроблений програмний комплекс є функціональним, ефективним та добре протестованим інструментом для візуалізації топологічних структур у VR-середовищах. Система може бути безпосередньо використана або розширена для практичних застосувань в інженерному аналізі та матеріалознавстві.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Lorensen, W. E., & Cline, H. E. (1987). Marching cubes: A high resolution 3D surface construction algorithm. *ACM SIGGRAPH Computer Graphics*, 21(4), 163–169. <https://doi.org/10.1145/37402.37422>
2. Clark, J. H. (1976). Hierarchical geometric models for visible surface algorithms. *Communications of the ACM*, 19(10), 547–554.
3. Lopes, A., & Brodlie, K. (2003). Improving the robustness and accuracy of the marching cubes algorithm for isosurfacing. *IEEE Transactions on Visualization and Computer Graphics*, 9(1), 16–29. <https://doi.org/10.1109/TVCG.2003.1175094>
4. Unity Technologies. (2023). *Unity Test Framework documentation*. <https://docs.unity3d.com/Packages/com.unity.test-framework@1.1/manual/index.html>
5. Oculus. (2023). *Oculus Quest 2 developer documentation: Performance guidelines*. <https://developer.oculus.com/documentation/unity/unity-perf/>
6. Dyken, C., Ziegler, G., Theobalt, C., & Seidel, H. P. (2008). High-speed marching cubes using histopyramids. *Computer Graphics Forum*, 27(8), 2028–2039. <https://doi.org/10.1111/j.1467-8659.2008.01182.x>
7. Hoppe, H. (1996). Progressive meshes. *Proceedings of ACM SIGGRAPH 1996*, 99–108. <https://doi.org/10.1145/237170.237216>
8. Garland, M., & Heckbert, P. S. (1997). Surface simplification using quadric error metrics. *Proceedings of ACM SIGGRAPH 1997*, 209–216. <https://doi.org/10.1145/258734.258849>

9. Bendsoe, M. P., & Sigmund, O. (2003). *Topology Optimization: Theory, Methods and Applications* (2nd ed.). Springer. <https://doi.org/10.1007/978-3-662-05086-6>
10. Shreiner, D., et al. (2013). *OpenGL Programming Guide* (8th ed.). Addison-Wesley. ISBN: 978-0321773036
- 12 Unity Technologies. (2023). *XR Interaction Toolkit documentation*. <https://docs.unity3d.com/Packages/com.unity.xr.interaction.toolkit@2.5/manual/index.html>

Додаток А. Код модуля topology_parser.py

```
import sys import os import json import csv
import numpy as np

sys.path.insert(0, os.path.dirname(__file__)) from topology_parser import (
TopologyGenerator, CsvTopologyParser, JsonTopologyParser,
InvalidTopologyFormatException,
)
from mesh_builder import MarchingCubesEngine, LODOptimizationManager,
MeshBuilder
from renderer import TopologyRenderer, VRSceneManager, ClippingPlane
OUTPUT_DIR = os.path.join(os.path.dirname(__file__), "output")
os.makedirs(OUTPUT_DIR, exist_ok=True)

# =====
# Допоміжні функції для збереження тестових файлів
# =====

def save_test_csv(model, path: str) -> None: """Зберепає TopologyDataModel y CSV-
файл."""
    with open(path, "w", newline="", encoding="utf-8") as f: writer = csv.DictWriter(f,
fieldnames=["node_id", "x", "y", "z", "value"]) writer.writeheader()
    for node in model.nodes: writer.writerow({
        "node_id": node.node_id, "x": round(node.x, 4),
        "y": round(node.y, 4),
        "z": round(node.z, 4),
        "value": round(node.value, 6),
    })

def save_test_json(model, path: str) -> None: """Зберепає TopologyDataModel y JSON-
файл.""" data = {
    "nodes": [
        {"id": n.node_id, "x": round(n.x,4), "y": round(n.y,4),
        "z": round(n.z,4), "value": round(n.value,6)} for n in model.nodes
    ],
    "edges": [
        {"source": e.source, "target": e.target, "weight": e.weight} for e in model.edges
    ],
}
    with open(path, "w", encoding="utf-8") as f: json.dump(data, f, ensure_ascii=False,
indent=2)
```

```

# =====
# Модульні тести (аналог Unity Test Framework / NUnit)
# =====
class TestResults:
def __init__(self): self.passed = 0
self.failed = 0 self.errors = []
def assert_true(self, condition: bool, msg: str) -> None: if condition:
self.passed += 1 print(f" [PASS] {msg}")
else:
self.failed += 1 self.errors.append(msg) print(f" [FAIL] {msg}")
def summary(self) -> None:
total = self.passed + self.failed print(f"\n{'='*50}")
print(f"Результати тестування: {self.passed}/{total} пройдено") if self.errors:
print("Помилки:")
for e in self.errors: print(f" - {e}")
print('='*50)

def run_unit_tests() -> TestResults: """
Модульні та інтеграційні тести.
Аналог EditMode Tests та PlayMode Tests з Unity Test Framework. """
print("\n" + "="*50)
print("МОДУЛЬНЕ ТЕСТУВАННЯ (Unit & Integration Tests)") print("="*50)
tr = TestResults()

# --- Тест 1: Валідація форматів (аналог тесту валідації CSV) ---
print("\n[EditMode] Тест валідації форматів:")
parser = CsvTopologyParser() try:
parser.parse("non_existent_file.csv")
tr.assert_true(False, "Має генерувати виняток для відсутнього
файлу")
except InvalidTopologyFormatException:
tr.assert_true(True, "Генерує InvalidTopologyFormatException для
відсутнього файлу")

# --- Тест 2: Точність парсингу CSV ---print("\n[EditMode] Тест точності парсингу
CSV:") gen = TopologyGenerator()
small_model = gen.generate_3d_graph((3, 3, 3)) csv_path = os.path.join(OUTPUT_DIR,
"test_nodes.csv")

```

```

save_test_csv(small_model, csv_path)

parsed = parser.parse(csv_path) tr.assert_true(
    parsed.node_count == small_model.node_count,
    f"Кількість вузлів після парсингу CSV: {parsed.node_count} == {small_model.node_count}"
)
tr.assert_true(
    abs(parsed.nodes[0].x - small_model.nodes[0].x) < 1e-3, "Координата X першого вузла збережена точно"
)

# --- Тест 3: Точність парсингу JSON ---print("\n[EditMode] Тест точності парсингу JSON:") json_path = os.path.join(OUTPUT_DIR, "test_nodes.json")
save_test_json(small_model, json_path)
json_parser = JsonTopologyParser() parsed_json = json_parser.parse(json_path)
tr.assert_true(
    parsed_json.node_count == small_model.node_count,
    f"Кількість вузлів після парсингу JSON: {parsed_json.node_count} == {small_model.node_count}"
)
tr.assert_true(
    parsed_json.edge_count == small_model.edge_count,
    f"Кількість ребер після парсингу JSON: {parsed_json.edge_count} == {small_model.edge_count}"
)

# --- Тест 4: Побудова сітки Marching Cubes ---print("\n[PlayMode] Тест процедурного мешу (Marching Cubes):")
voxel_model = gen.generate_cellular_automaton(size=20, iterations=3) engine = MarchingCubesEngine(iso_threshold=0.5)
mesh = engine.build_mesh(voxel_model.voxel_grid) tr.assert_true(
    mesh.vertex_count > 0,
    f"Marching Cubes генерує вершини: {mesh.vertex_count} > 0"
)
tr.assert_true( mesh.triangle_count > 0,
    f"Marching Cubes генерує трикутники: {mesh.triangle_count} > 0"
)
tr.assert_true(
    mesh.triangles.max() < mesh.vertex_count,
    "Всі індекси трикутників у межах масиву вершин"
)

# --- Тест 5: LOD-редукція ---print("\n[PlayMode] Тест LOD-оптимізації:")
lod_manager = LODOptimizationManager(iso_threshold=0.5)
mesh_lod0 = lod_manager.build_lod_mesh(voxel_model.voxel_grid, 0.1) mesh_lod2 = lod_manager.build_lod_mesh(voxel_model.voxel_grid, 0.9) tr.assert_true(
    mesh_lod0.lod_level == 0,
    f"Близька відстань → LOD 0: {mesh_lod0.lod_level}"
)
tr.assert_true( mesh_lod2.lod_level == 2,

```

```

f"Далека відстань → LOD 2: {mesh_lod2.lod_level}"
)
tr.assert_true(
mesh_lod2.triangle_count < mesh_lod0.triangle_count,
f"LOD 2 має менше трикутників: {mesh_lod2.triangle_count} <
{mesh_lod0.triangle_count}"
)

# --- Тест 6: Raycasting ---print("\n[PlayMode] Тест Raycasting:") graph_model =
gen.generate_3d_graph((4, 4, 4)) scene = VRSceneManager()
scene.load_model(graph_model)
result = scene.raycast_query( ray_origin=np.array([-5.0, 2.0, 2.0]),
ray_direction=np.array([1.0, 0.0, 0.0]),
)
tr.assert_true(
result is not None,
f"Raycasting знаходить вузол: {result}"
)
if result:
tr.assert_true(
"node_id" in result and "value" in result, f"Raycasting повертає атрибути вузла:
node_id={result['node_id']}, value={result['value']:.4f}"
)

# --- Тест 7: Площина відсікання ---print("\n[PlayMode] Тест площини відсікання:")
from renderer import ClippingPlane
plane = ClippingPlane(normal=np.array([0.0, 0.0, 1.0]), offset=-2.0,
enabled=True)
positions = graph_model.get_node_positions() mask = plane.clip_vertices(positions)
clipped_count = mask.sum()
tr.assert_true(
0 < clipped_count < len(positions), f"Площина відсікання фільтрує вузли:
{clipped_count}/{len(positions)} видимих"
)

tr.summary() return tr

# =====
# Головна демонстрація
# =====

def main():
print("=" * 60)
print("ПРОГРАМНИЙ ІНСТРУМЕНТ ДЛЯ ВІЗУАЛІЗАЦІЇ") print("ТОПОЛОГІЧНИХ СТРУКТУР У
ВІРТУАЛЬНИХ СЕРЕДОВИЩАХ")
print("Савич Марія Андріївна, ТВ-21, КПІ ім. Ігоря Сікорського") print("=" * 60)
gen = TopologyGenerator()
renderer = TopologyRenderer(figsize=(12, 9))

```

```

# -----
# ДЕМО 1: 3D-граф топологічної структури #
print("\n[1/4]-Генерація та рендеринг 3D-графа (5x5x5)-:-:") graph_model =
gen.generate_3d_graph((5, 5, 5), connectivity="face") print(f"      Вузли:
{graph_model.node_count}, Ребер:
{graph_model.edge_count}")

fig1 = renderer.render_graph( graph_model,
title="3D-граф топологічної структури (5x5x5 решітка)",
save_path=os.path.join(OUTPUT_DIR, "01_graph_3d.png"),
)
plt_close(fig1)
print(f"      Збережено: output/01_graph_3d.png")

# -----
# ДЕМО 2: Клітинний автомат – Marching Cubes #
print("\n[2/4]-Клітинний автомат → Marching Cubes (32³-вокселів)-:-:") ca_model =
gen.generate_cellular_automaton(size=32, iterations=4) density =
ca_model.metadata["density"]
print(f"      Щільність заповнення: {density:.1%}")

# Зрізи воксельної матриці
fig2a = renderer.render_voxel_slices( ca_model.voxel_grid, iso_threshold=0.5,
title="Клітинний автомат – воксельна матриця (32³)",
save_path=os.path.join(OUTPUT_DIR, "02a_voxel_slices.png"),
)
plt_close(fig2a)

# Ізоповерхня
engine = MarchingCubesEngine(iso_threshold=0.5) mesh_ca =
engine.build_mesh(ca_model.voxel_grid) mesh_ca.recalculate_normals()
print(f"      Сітка: {mesh_ca.vertex_count:,} вершин,
{mesh_ca.triangle_count:,} трикутників")
fig2b = renderer.render_isosurface( mesh_ca,
title="Клітинний автомат – ізоповерхня (Marching Cubes)", colormap="plasma",
save_path=os.path.join(OUTPUT_DIR, "02b_marching_cubes.png"),
)
plt_close(fig2b)
print(f"      Збережено: output/02a_voxel_slices.png,
output/02b_marching_cubes.png")

# -----
# ДЕМО-3:-Результат топологічної оптимізації + LOD-#-----
print("\n[3/4]-Топологічна оптимізація → LOD-порівняння (40³- вокселів)...)")
topo_model = gen.generate_topology_optimization_result(size=40) # LOD-статистика

```

```

lod_manager      =      LODOptimizationManager(iso_threshold=0.35)      stats      =
lod_manager.get_lod_stats(topo_model.voxel_grid) print("\n      LOD-статистика:")
print(f"      {'Рівень':<10} {'Відстань':<12} {'Трикутників':<15}
{'Редукція'}")
print(f"      {'-'*50}") for s in stats:
print(
f"      LOD {s['lod_level']:<6} "
f"{s['camera_distance']:<12.1f} "
f"{s['triangles']:<15,} "
f"{s['reduction_%']}%")
)

# Порівняльна панель LOD
fig3 = renderer.render_lod_comparison( topo_model.voxel_grid, iso_threshold=0.35,
save_path=os.path.join(OUTPUT_DIR, "03_lod_comparison.png"),
)
plt_close(fig3)
print(f"\n      Збережено: output/03_lod_comparison.png")

# -----
# ДЕМО 4: VRSceneManager + площина відсікання #
print("\n[4/4]-VRSceneManager - площина відсікання та raycasting...") scene =
VRSceneManager(iso_threshold=0.35) scene.load_model(topo_model)
# Увімкнення площини відсікання (XY-площина, Z > 20) scene.set_clipping_plane(
normal=np.array([0.0, 0.0, 1.0]), offset=-20.0,
enabled=True,
)

# Рендеринг з площиною відсікання
mesh_clipped = lod_manager.build_lod_mesh(topo_model.voxel_grid, 0.1) fig4 =
renderer.render_isosurface(
mesh_clipped,
title="Топологічна оптимізація - площина відсікання (Z > 20)", colormap="viridis",
show_wireframe=True,
save_path=os.path.join(OUTPUT_DIR, "04_clipping_plane.png"),
)
plt_close(fig4)
print(f"      Збережено: output/04_clipping_plane.png")

# -----
# Запуск тестів #
print("\n[!-+!-+!*60)-test_results=-run-unit-tests()-----

# -----
# Підсумок #
print("\n[!-+!-+!*60)-----

```

```

print("ПІДСУМОК ДЕМОНСТРАЦІЇ")
print("="*60)
print(f"Збережені візуалізації:")
for fname in sorted(os.listdir(OUTPUT_DIR)): if fname.endswith(".png"):
    fpath = os.path.join(OUTPUT_DIR, fname) size_kb = os.path.getsize(fpath) // 1024
    print(f" {fname:<35} {size_kb} КБ")
    print(f"\nТести: {test_results.passed}/{test_results.passed +
test_results.failed} пройдено")
print("="*60)

def plt_close(fig):
    """Закриває фігуру для звільнення пам'яті.""" import matplotlib.pyplot as plt
    plt.close(fig)

if __name__ == "__main__": main()
    topology_parser.py
    =====
    Модуль парсингу та валідації вхідних топологічних даних.

    Аналог C#-класу CsvTopologyParser з дипломної роботи. Підтримує формати: CSV,
    JSON, а також процедурну генерацію тестових топологічних структур (3D-граф,
    клітинний автомат, воксельна матриця).
    """
    import csv import json
    import numpy as np
    from dataclasses import dataclass, field from typing import List, Tuple, Optional

class InvalidTopologyFormatException(Exception): """Виняток при некоректному форматі
вхідних даних.""" pass

@dataclass
class TopologyNode:
    """Вузол топологічної структури.""" node_id: int
    x: float y: float z: float
    value: float = 0.0 # фізичний атрибут (напруження, щільність тощо)

@dataclass
class TopologyEdge:
    """Ребро між двома вузлами.""" source: int
    target: int

```

```

weight: float = 1.0

@dataclass
class TopologyDataModel: """
    Уніфікована модель топологічних даних.
    Аналог класу TopologyDataModel з дипломної роботи. """
    nodes: List[TopologyNode] = field(default_factory=list) edges: List[TopologyEdge] =
    field(default_factory=list)
    voxel_grid: Optional[np.ndarray] = None # 3D воксельна матриця metadata:
    dict = field(default_factory=dict)

    @property
    def node_count(self) -> int: return len(self.nodes)

    @property
    def edge_count(self) -> int: return len(self.edges)
    def get_node_positions(self) -> np.ndarray: """Повертає масив координат вузлів
    (N×3)."""
    return np.array([[n.x, n.y, n.z] for n in self.nodes])
    def get_node_values(self) -> np.ndarray: """Повертає масив фізичних атрибутів
    вузлів.""" return np.array([n.value for n in self.nodes])

class CsvTopologyParser: """
    Парсер CSV-файлів з топологічними даними. Очікуваний формат: node_id,x,y,z,value
    """

    REQUIRED_COLUMNS = {"node_id", "x", "y", "z"}

    def parse(self, filepath: str) -> TopologyDataModel: model = TopologyDataModel()
    model.metadata["source"] = filepath model.metadata["format"] = "csv"

    try:
        with open(filepath, newline="", encoding="utf-8") as f: reader =
            csv.DictReader(f)
            if reader.fieldnames is None:
                raise InvalidTopologyFormatException(
                    "CSV файл порожній або не містить заголовків."
                )
            cols = {c.strip().lower() for c in reader.fieldnames} missing =
            self.REQUIRED_COLUMNS - cols
            if missing:
                raise InvalidTopologyFormatException( f"Відсутні обов'язкові колонки: {missing}"
            )

            for i, row in enumerate(reader):

```

```

        try:
            node = TopologyNode( node_id=int(row["node_id"]),
                                x=float(row["x"]),
                                y=float(row["y"]),
                                z=float(row["z"]), value=float(row.get("value", 0.0)),
            )
            model.nodes.append(node)
        except (ValueError, KeyError) as e: raise InvalidTopologyFormatException(
            f"Рядок {i+2}: некоректні дані – {e}"
        )
        except FileNotFoundError:
            raise InvalidTopologyFormatException( f"Файл не знайдено: {filepath}"
        )

        model.metadata["node_count"] = model.node_count return model

class JsonTopologyParser: """
    Парсер JSON-файлів з топологічними даними. Очікуваний формат:
    {
    "nodes": [{"id":0,"x":0.0,"y":0.0,"z":0.0,"value":0.5}, ...],
    "edges": [{"source":0,"target":1,"weight":1.0}, ...]
    }
    """

def parse(self, filepath: str) -> TopologyDataModel: model = TopologyDataModel()
    model.metadata["source"] = filepath model.metadata["format"] = "json"
    try:
        with open(filepath, encoding="utf-8") as f: data = json.load(f)
        except FileNotFoundError:
            raise InvalidTopologyFormatException(f"Файл не знайдено:
            {filepath}")
        except json.JSONDecodeError as e:
            raise InvalidTopologyFormatException(f"Помилка JSON: {e}")
        if "nodes" not in data:
            raise InvalidTopologyFormatException(
                "JSON не містить обов'язкового поля 'nodes'."
            )
        for item in data["nodes"]: try:
            node = TopologyNode( node_id=int(item["id"]), x=float(item["x"]),
                                y=float(item["y"]),
                                z=float(item["z"]), value=float(item.get("value", 0.0)),

```

```

    )
    model.nodes.append(node)
except (KeyError, ValueError) as e: raise InvalidTopologyFormatException(
    f"Некоректний вузол: {item} - {e}"
)

for item in data.get("edges", []): edge = TopologyEdge(
    source=int(item["source"]), target=int(item["target"]),
    weight=float(item.get("weight", 1.0)),
)
model.edges.append(edge)

model.metadata["node_count"] = model.node_count model.metadata["edge_count"] =
model.edge_count return model

# -----
--
# Процедурні генератори тестових топологічних структур #
-----

class TopologyGenerator: """
    Процедурний генератор тестових топологічних структур. Аналог процедурних
    генераторів у дипломній роботі. """

    @staticmethod
    def generate_3d_graph(
        grid_size: Tuple[int, int, int] = (5, 5, 5), connectivity: str = "face",
    ) -> TopologyDataModel: """
        Генерує регулярний 3D-граф на решітці.
        Parameters
        -----
        grid_size : (nx, ny, nz)
        connectivity : 'face' (6 сусідів) або 'vertex' (26 сусідів) """
        nx, ny, nz = grid_size model = TopologyDataModel()
        model.metadata["type"] = "3d_lattice_graph" model.metadata["grid_size"] =
        grid_size

        # Генерація вузлів node_id = 0 index_map = {}
        for iz in range(nz):
            for iy in range(ny):
                for ix in range(nx):
                    value = np.sin(ix / nx * np.pi) * np.cos(iy / ny *
                    np.pi) * (iz / nz)
                    node = TopologyNode(

```

```

node_id=node_id, x=float(ix), y=float(iy), z=float(iz), value=float(value),
)
model.nodes.append(node) index_map[(ix, iy, iz)] = node_id node_id += 1

# Генерація ребер (face-connectivity: 6 напрямків)
directions = [(1,0,0), (-1,0,0), (0,1,0), (0,-1,0), (0,0,1), (0,0,-1)]
if connectivity == "vertex": directions += [
    (1,1,0), (-1,1,0), (1,-1,0), (-1,-1,0),
    (0,1,1), (0,-1,1), (0,1,-1), (0,-1,-1),
    (1,0,1), (-1,0,1), (1,0,-1), (-1,0,-1),
]

seen_edges = set()
for (ix, iy, iz), src_id in index_map.items(): for dx, dy, dz in directions:
    nx2, ny2, nz2 = ix+dx, iy+dy, iz+dz if (nx2, ny2, nz2) in index_map:
    tgt_id = index_map[(nx2, ny2, nz2)]
    key = (min(src_id, tgt_id), max(src_id, tgt_id)) if key not in seen_edges:
    seen_edges.add(key) model.edges.append(TopologyEdge(src_id, tgt_id))
return model

@staticmethod
def generate_cellular_automaton( size: int = 32,
    iterations: int = 5,
    birth_rule: Tuple[int, ...] = (3,),
    survival_rule: Tuple[int, ...] = (2, 3), seed: int = 42,
) -> TopologyDataModel: """
    Генерує 3D воксельну матрицю методом клітинного автомата (правило Конвея, розширене
    на 3D).
    """
    rng = np.random.default_rng(seed)
    grid = (rng.random((size, size, size)) > 0.7).astype(np.uint8)

    for _ in range(iterations): new_grid = np.zeros_like(grid)
    # Підрахунок сусідів через 3D-згортку from scipy.ndimage import convolve
    kernel = np.ones((3, 3, 3), dtype=np.uint8)
    kernel[1, 1, 1] = 0
    neighbors = convolve(grid, kernel, mode="wrap")

    for b in birth_rule:
        new_grid |= (grid == 0) & (neighbors == b) for s in survival_rule:
    new_grid |= (grid == 1) & (neighbors == s)

```

```

grid = new_grid

model = TopologyDataModel() model.voxel_grid = grid.astype(np.float32)
model.metadata["type"] = "cellular_automaton" model.metadata["size"] = size
model.metadata["iterations"] = iterations model.metadata["density"] =
float(grid.mean()) return model
@staticmethod
def generate_topology_optimization_result( size: int = 40,
seed: int = 7,
) -> TopologyDataModel: """
Генерує синтетичний результат топологічної оптимізації – воксельну матрицю з
розподілом щільності матеріалу [0..1]. Імітує типовий результат SIMP-методу для
балки з опорами. """
rng = np.random.default_rng(seed) x = np.linspace(0, 1, size)
y = np.linspace(0, 1, size)
z = np.linspace(0, 1, size)
X, Y, Z = np.meshgrid(x, y, z, indexing="ij")
# Базова структура: балка + діагональні ребра жорсткості density = np.zeros((size,
size, size), dtype=np.float32)

# Горизонтальна балка (вздовж X)
density += np.exp(-((Y - 0.5)**2 + (Z - 0.5)**2) / 0.02) # Вертикальні опори
density += np.exp(-((X - 0.1)**2 + (Z - 0.5)**2) / 0.015)
density += np.exp(-((X - 0.9)**2 + (Z - 0.5)**2) / 0.015) # Діагональні ребра
density += np.exp(-((X - Y)**2 + (Z - 0.5)**2) / 0.03) * 0.6
density += np.exp(-((X - (1-Y))**2 + (Z - 0.5)**2) / 0.03) * 0.6 # Шум
density += rng.random((size, size, size)) * 0.08 density = np.clip(density, 0, 1)

model = TopologyDataModel() model.voxel_grid = density
model.metadata["type"] = "topology_optimization" model.metadata["size"] = size
model.metadata["iso_threshold"] = 0.35
return model

```

Додаток 2. Презентація

Національний технічний університет України
«Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського»

Навчально-науковий інститут атомної та теплової енергетики
Кафедра інженерії програмного забезпечення в енергетиці

**ПРОГРАМНІ ІНСТРУМЕНТИ ДЛЯ ВІЗУАЛІЗАЦІЇ
ТОПОЛОГІЧНИХ СТРУКТУР У ВІРТУАЛЬНИХ СЕРЕДОВИЩАХ**

виконала: студентка групи ТВ-21 Савич Марія Андріївна

керівник: д.ф., старший викладач Бандурка Олена Іванівна

2026

1/13

АКТУАЛЬНІСТЬ ЗАДАЧІ

✖ Проблема 2D-методів

- Зовнішні шари повністю перекривають внутрішню топологію складних структур.
- Втрата відчуття масштабу, глибини та реальних просторових відстаней.
- Неможливість інтуїтивного оцінювання внутрішніх пустот і з'єднань.

✔ Рішення — VR/AR середовища

- + Інтуїтивна навігація та маніпулювання складними об'єктами в реальному часі.
- + Дослідження мікроструктури під довільним кутом без обмежень площини.
- + Можливість «увійти» всередину структури для детального аналізу.

Ключові інженерні виклики:

🔧 Висока продуктивність: Рендеринг мільйонів елементів при стабільній частоті кадрів $\geq 60/90$ FPS для уникнення кінетозу у VR.

📄 Парсинг форматів: Відсутність нативної підтримки наукових та інженерних форматів даних у сучасних графічних рушіях.

🗨️ Новий UX/UI: Необхідність проектування та реалізації нових паттернів тривимірної взаємодії (HCI) у віртуальному просторі.

Національний технічний університет України
«Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського»

2/13

Мета, об'єкт та предмет досліджень

Мета роботи: Проектування, розробка та верифікація програмних інструментів для інтерактивної тривимірної візуалізації складних топологічних структур у віртуальних середовищах із забезпеченням високої продуктивності рендерингу та гнучкого користувацького інтерфейсу

Об'єкт дослідження: Процес тривимірної візуалізації та інтерактивної взаємодії зі складними топологічними структурами у віртуальних середовищах

Предмет дослідження: Методи, алгоритми та архітектурні рішення для створення спеціалізованого програмного забезпечення на базі графічного рушія Unity для ефективного імпорту, відображення та аналізу топологічних даних у реальному часі

Національний технічний університет України
«Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського»

3/13

ЗАВДАННЯ ДОСЛІДЖЕННЯ:

1. Проаналізувати існуючі теоретичні підходи до представлення топологічних структур та сучасні програмні аналоги для їх візуалізації
2. Обґрунтувати вибір технологічного стеку, графічних рушіїв чи бібліотек для побудови віртуального середовища
3. Розробити програмні модулі для імпорту (парсингу) топологічних даних, генерації тривимірної геометрії та взаємодії користувача з об'єктами
4. Провести тестування розробленого програмного забезпечення та оцінити його продуктивність при роботі з масштабними топологічними моделями

Національний технічний університет України
«Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського»

4/13

ПОРІВНЯЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА ІСНУЮЧИХ ПРОГРАМНИХ РІШЕНЬ

Критерій порівняння	CAE/CAD-системи (COMSOL, ANSYS)	Універсальні 3D-пакети (Blender)	Спеціалізовані утиліти (ParaView на базі VTK)
Основне призначення	Інженерний аналіз, математичне моделювання та точний розрахунок фізичних процесів.	Художнє 3D-моделювання, анімація, текстурювання та рендеринг.	Візуалізація та паралельна обробка великих масивів наукових даних.
Продуктивність рендерингу (FPS)	Низька. Орієнтована на статичний вивід (2D-зрізи, ізолінії) на екран.	Середня/Низька. Немає динамічної оптимізації LOD для великих наукових графів.	Середня. Ефективна обробка масивів, але рендеринг у реальному часі обмежений.
Підтримка VR/AR середовищ	Відсутня або обмежена базовим статичним експортом моделей.	Базова (через плагіни), орієнтована на пасивний перегляд сцени.	Обмежена. Наявні VR-модулі дозволяють лише загальний огляд моделі.
Рівень інтерактивності (HCI)	Мінімальний (стандартний десктопний інтерфейс користувача).	Орієнтований на інструменти створення/редагування геометрії мишею.	Низький. Інтерфейс перевантажений, відсутня гнучка взаємодія контролерами.

Національний технічний університет України
«Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського»

5/13

ВИБІР ТЕХНОЛОГІЧНОГО СТЕКУ: UNITY + C# + OPENXR

Порівняльний аналіз платформ

Технологія	Продуктивність	VR-підтримка	Парсинг даних	Складність
Unity (C#)	≥ 60/90 FPS	OpenXR, XR Toolkit	Гнучкий API	Середня
Unreal Engine (C++)	Максимальна	Повна	Гнучкий	Висока
Three.js / WebGL	Обмежена	Базова	Обмежений	Низька
OpenGL / Vulkan	Максимальна	Ручна	Ручний	Дуже висока

Ключові переваги Unity

</> Низькорівневий API для мешів
Пряме керування вершинами та індексами через `SetVertices()` та `SetIndices()`.

& Технологія GPU Instancing
Рендеринг тисяч однакових елементів структури за один Draw Call.

@ Обчислення DirectCompute
Можливість перенесення важких алгоритмів (Marching Cubes) на GPU.

🎮 Стандарт OpenXR
Кросплатформеність та незалежність від конкретних VR-гарнітур.

Національний технічний університет України
«Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського»

6/13

МАТЕМАТИЧНІ ТА АЛГОРИТМІЧНІ ОСНОВИ

Модель 01

Графова модель

$$G = (V, E)$$

Неорієнтований просторовий граф, де V — вершини у 3D-просторі, E — ребра. Зважений граф використовується для відображення фізичних параметрів (напруження, щільність).

Модель 02

Воксельна модель

$$V(x, y, z) \in \{0, 1\}$$

Дискретна тривимірна матриця об'ємних пікселів. Зберігає булеві або скалярні значення для представлення внутрішньої структури та пустот об'єкта.

Модель 03

Полігональна модель

Triangle Mesh

Кінцеве представлення поверхні у вигляді сітки трикутників, яка є оптимальною для рендерингу графічним процесором (GPU) у реальному часі.

Національний технічний університет України
«Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського»

7/13

АРХІТЕКТУРА ПРОГРАМНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ (CLEAN ARCHITECTURE)

01 / Data

Підсистема управління даними

- DataImporter
- DataParser
- TopologyDataModel

Патерн GoF
Strategy

02 / Geometry

Генерація 3D-геометрії

- MeshBuilder
- MarchingCubesEngine
- LODOptimization

Патерн GoF
Builder

03 / Rendering

Графічний рендеринг

- RenderController
- CustomShaderBridge
- LODManager

Патерн GoF
Singleton

04 / HCI & UX

Взаємодія та інтерфейс

- XRInputController
- ClippingPlaneController
- InteractionManager

Патерн GoF
Bridge / Observer

Архітектурні принципи проектування:

Слабкий зв'язок

Висока зв'язність

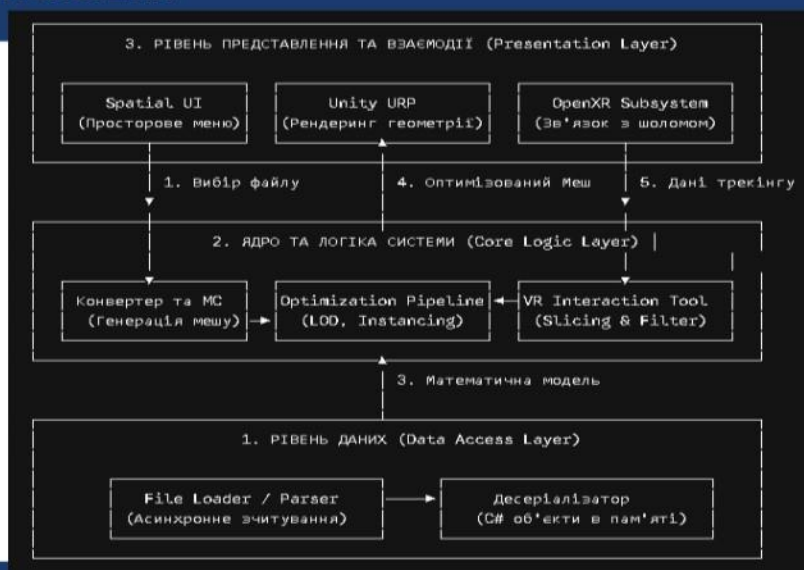
Розділення обов'язків

Національний технічний університет України
«Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського»

8/13

АРХІТЕКТУРА СИСТЕМИ

Національний технічний університет України
«Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського»

9/13

ФУНКЦІОНАЛЬНІ ВИМОГИ — USE CASE DIAGRAM

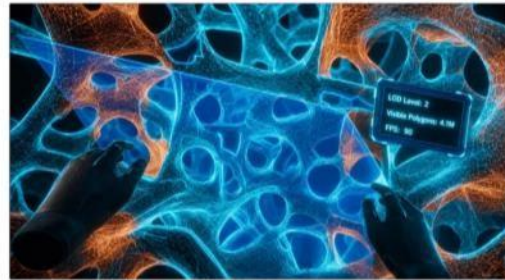
Національний технічний університет України
«Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського»

10/13

ДЕМОНСТРАЦІЯ РОБОТИ ПРОГРАМНОГО ІНСТРУМЕНТУ

Режим Desktop: 3D-граф топологічної структури з кольоровим кодуванням напружень (Von Mises Stress, 0–1.5 MPa)

Режим VR: іммерсивне дослідження пористої структури з динамічною площиною відсікання (Clipping Plane)

FPS **87** | Draw Calls:**142** | трикутники **7.2M**

FPS **90** | LOD Level: **2** | полігонів **4.1M**

Національний технічний університет України
«Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського»

11/13

ТЕСТУВАННЯ ТА РЕЗУЛЬТАТИ ПРОДУКТИВНОСТІ

Методологія тестування (NUnit)

🔧 EditMode Tests (Модульні тести)

- Тест валідації форматів: `InvalidTopologyFormatException`
Перевірка обробки пошкоджених файлів.
Очікувана поведінка — генерація виключення
- Тест точності парсингу:
Валідація відповідності зчитаних з файлу масивів вершин структурі даних
`TopologyDataModel`

🎮 PlayMode Tests (Інтераційні тести)

- Тест процедурного мешу:
Імітація виділення вузла променем (Raycast) та перевірка швидкості відгуку інтерфейсу.
- Тест взаємодії: `UnityEngine.Mesh`
Генерація еталонного куба (8 вершин, 12 ребер) та перевірка коректності створення об'єкта

Результати продуктивності

72–90 FPS

Частота кадрів у VR-режимі

Стабільна частота кадрів без просідань, що повністю запобігає виникненню ефекту кінетозу (заколювання).

> 7 млн

Оброблено полігонів

Стабільний рендеринг надскладних топологічних структур завдяки технологіям GPU Instancing та динамічному LOD.

Національний технічний університет України
«Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського»

12/13

ВИСНОВКИ

- Проведено комплексний аналіз теоретичних підходів до представлення складних топологічних структур та досліджено чинні програмні аналоги (COMSOL, Blender, ParaView). Виявлено суттєвий технологічний розрив між високою математичною точністю інженерного софту та відсутністю в ньому інструментів динамічної іммерсивної взаємодії, що повністю обґрунтувало актуальність розробки спеціалізованого програмного інструментарію.
- Обґрунтовано та сформовано оптимальний технологічний стек на базі графічного рушія Unity, універсального конвеєра рендерингу URP та відкритого стандарту OpenXR. Таке рішення дозволило поєднати високу продуктивність опрацювання тривимірної графіки із кросплатформною сумісністю з сучасними VR-гарнітурами
- Спроектовано трирівневу архітектуру системи (рівень даних, ядро логіки, рівень представлення), яка забезпечує модульність, слабку пов'язаність компонентів та легкість масштабування ПЗ. Побудовано відповідні UML-моделі, що формалізували логіку взаємодії користувача з топологічними об'єктами.
- Проведено функціональне та навантажувальне тестування розробленого програмного забезпечення. Експериментальна оцінка продуктивності під час візуалізації масштабних і високополігональних топологічних моделей підтвердила збереження стабільної частоти кадрів на рівні 90+ FPS та мінімальну латентність трекінгу, що повністю відповідає критеріям комфортної та безпечної роботи користувача у VR-середовищі

МАТЕМАТИЧНІ ТА АЛГОРИТМІЧНІ ОСНОВИ

Модель 01

Графова модель

$$G = (V, E)$$

Неорієнтований просторовий граф, де V — вершини у 3D-просторі, E — ребра. Зважений граф використовується для відображення фізичних параметрів (напруження, щільність).

Модель 02

Воксельна модель

$$V(x, y, z) \in \{0, 1\}$$

Дискретна тривимірна матриця об'ємних пікселів. Зберігає булеві або скалярні значення для представлення внутрішньої структури та пустот об'єкта.

Модель 03

Полігональна модель

$$\text{Triangle Mesh}$$

Кінцеве представлення поверхні у вигляді сітки трикутників, яка є оптимальною для рендерингу графічним процесором (GPU) у реальному часі.

Національний технічний університет України
«Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського»

7/13

АРХІТЕКТУРА ПРОГРАМНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ (CLEAN ARCHITECTURE)

01 / Data

Підсистема управління даними

- DataImporter
- DataParser
- TopologyDataModel

Патерн GoF
Strategy

02 / Geometry

Генерація 3D-геометрії

- MeshBuilder
- MarchingCubesEngine
- LODOptimization

Патерн GoF
Builder

03 / Rendering

Графічний рендеринг

- RenderController
- CustomShaderBridge
- LODManager

Патерн GoF
Singleton

04 / HCI & UX

Взаємодія та інтерфейс

- XRInputController
- ClippingPlaneController
- InteractionManager

Патерн GoF
Bridge / Observer

Архітектурні принципи проектування:

Слабкий зв'язок

Висока зв'язність

Розділення обов'язків

Національний технічний університет України
«Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського»

8/13